

גליון #12

רק 6.5 ש"ח

דצמבר 1995

שיתון לא מעניין - קנו מעריב לנוער!

סריקה מאת

8 538145 000125
K650

#12

שלום חברים. הנה עוד אחד. לקח זמן. כן. כרגיל, יותר מדי. לחלקנו נגמר הסוס, חלקנו איבדו עניין, תהיות של האם ולכן להמשיך. ותשתקו על ההעלאה אתם ממילא בטח קוראים מחבר אז מהכפת לכם.

שיעמום

אל תתלוננו שהמסגרות הקיימות לא מקבלות או לא מתאימות לכם. תפתחו ערוצי תקשורת חדשים שיתאימו לסגנון שלכם, לא רק לשלנו. סטיות לא צריך להיות המוצא היחיד.

כי סטיות אולי לא יהיה פה תמיד. אבל אם הוא יהיה, יכול להיות שנפתח אותו, ועל זה אנחנו צריכים את דעתכם הלא מלומדת. מה אם נגדיל תעיתון ונוסיף מדורים שיתעסקו עם כל תחומי היצירה האלטרנטיבית: מוסיקה, קולנוע, עיצוב, אופנה, קומיקס בצורה קבועה ומסודרת, אולי אפילו בצבע. הכל תוך כדי התמקדות בצדדים שמעניינים אותנו - היותר אפלים וביזאריים. משהו כמו עיתונים שאפשר לראות בטאואר, AXCESS למשל. אנחנו לא חושבים שזה יפגע באופי המיוחד שלנו, אלא רק יפתח ויפתח אותו. שימו לב! מהחבורת הבאה, אם תהיה, נפתח לוח מודעות קטן, בחינם, לאנשים בראש. מחפשים שותף ליצירה כלשהי, לדעה, להרגשה. לאספנים, מוכרים, מחפשים, מחליפים עד 30 מילה.

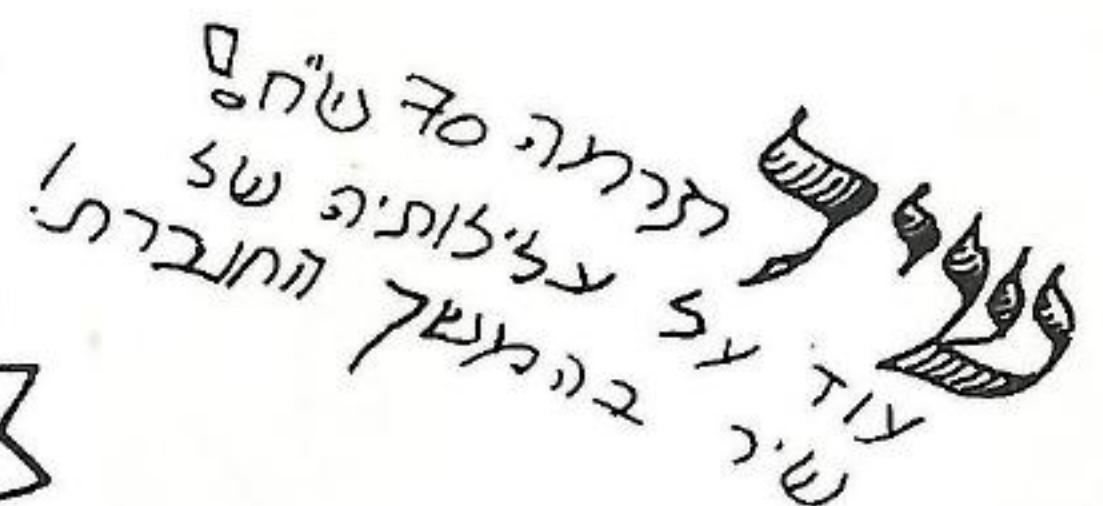
שובו של שימו לב! מדבקת הרצל ואו פוסטר A3 של הערפד הפסיבי ישלחו לכל מי שישלח ביקורת על החבורת ות'פניה המסומנת של העמוד הזה, בתור הוכחה לכך שהטרחתם את עצמכם וקניתם עותק משלכם.

אז זהו, נסיים בתקווה שיהיה לנו הכוח והכסף להוציא גם את 13. קבלו את 12. ביי.

יזם, אנשים. משעמם. תתחילו להתבטא. אתם צעירים, תתחילו להיות חסרי מנוח. תוציאו אנרגיה בדרכים יצירתיות, לא רק בנוער מרצ. תזיזו תחת, תסגרו רגע תסלויזיה ותודיעו לעולם שאתם קיימים ושווים התייחסות. עכשיו, לפני שהצבא יבלע אתכם, וירק אתכם החוצה כעבור שלוש שנים, מקומטים, זקנים, מרובעים קטנים. לאלה מכם שהצבא כבר בלע, כמו שאתם רואים אפשר להתבטא למרות זאת.

אני רוצה רחובות מופגזים בגרפיטי מושקע ואיכותי, כזה שעמלים עליו שעות ולא שניות (ראו תחרות הגרפיטי שלנו) אני רוצה שלושה עיתוני מחתרת מתחרים בכל בצפר. לעשירים שבכם יש מחשבי מליון שמונה שש, תשתמשו בהם ליישומים שמעבר לדום 13 וחצי. פוטושופ ואינטרנט זה לא מילים גסות יא טכנו פובים. לעניים שביניכם - פשוט תשתמשו בתסכול בתור מניע ליצירה.

אל תכתבו למגירה, תוציאו תמגירה ותזדפקו אותה לאנשים בראש.

איור השער: עשה ביד: הסנביץ.

"סטיות של פינגווינים" #12 דצמבר 95 {כן, עבר טונה זמן מאז #11, SORRY} יוצא כבר איזה חמש שנים בעידודם של צה"ל וארגון אייל. ייסדו: אייל 8 ויואב סגל. עורכים: הסנביץ, RAOCHES #11, אדוארד. עורך גראפי: הסנביץ. הכניסו חומריהם לחבורת, לפי סדר הופעתם, אני חושב: הסנביץ, סיון זהר, ניבה, און שריג, אדוארד, ניר מטרסו (מהמהפכה המיותרת! מהכוכב הכחול!) קרן ציטר, RAOCHES #11, ביבאר זה שם, יניב זך, ניל מנוסי, אנגלמאיר זאב, ניר וייס, זהו בערך. 95@ כל הזכויות שמורות SO DON'T FUCK WITH OUR SHIT כתובת לביקורות בונות אך נוקבות:

ת.ד. 1195 כפר-סבא 44111 טל. 09-972593, 09-432045 פקס. 09-970421

מלחמת עמ' 16
מתוך "יהודים רוצים רק לכיף"
של יניב זר.

החלום עמ' 17
מאת ניל מנוסי ושי פלג, צייר מנוסי

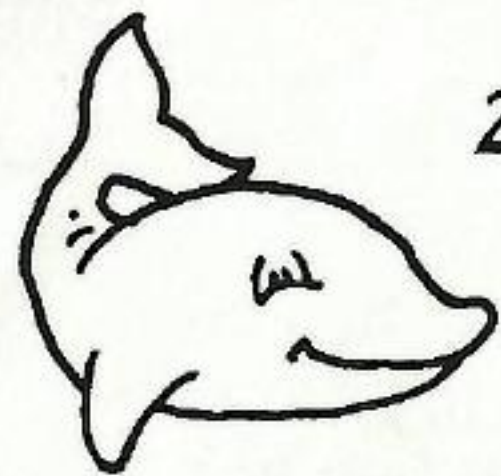
הדואלסין עמ' 23
מאת ניר וייס

פראוזה שזירה עמ' 4
מאת יניב.

מעבדות עמ' 5
חבורת הסנביץ' המיסטי

פובליציסטיקה עמ' 9
סקירת פרסומים חדשים מאת
הסנביץ'

העיתון
הפסטיבלי

WHOS VEGAS IS IT ANYWAY

תרשמות מאת ביבאר זה-שם

עמ' 23

לך תחקיר מיוחד!
כתבנו בשבח אנגלמאיר על:
"החלאות" עוד אנגלמאיר
בעמ' 2 281! ראו גם
פרסום בעמ' 16!

HORACE'S POEM

by Monty Python. Adapted
by Bivar Ze Shem. Page 25

THANKS GIVING

P. 27

בנות!
לגיליון זה מצורף
מדור נשים! קפצו
לעמ' 10!

ציירה: שני יעקבי

מאת: ניבה

את השדיים של מרי ג'יין ציירתי כמו תמיד גדולים פי-6 מרוחב מותניה המוקפים בידי המזקות של סופרמן שלי.

סופרמן שלי קורץ לי מהקומיקס כשאמא נכנסת. "למה שלא תצבוט לזקנה בתחת?" הוא אומר. ואני שכל-כך רציתי...

"יוסי מה זה הבלגאן הזה? אתה עוד תתחלק על הלגו ומכוניות הצעצוע ותשבור ת'ראש!" אני מרגיש את הכעס מטפס לי מאצבעות הרגליים לראש. ואחרי שהיא הולכת ונועלת את החדר שלי בעשרה מנעולי פלדלת ואלף מנעולי אשמה, באות המילים. מתרוצצות לי משוגעות בראש. כמו גחיליות עם תהליך הזדקנות מואץ מאירות לכמה שניות ונופלות מתות לבאר המילים שלא אמרתי.

פעם בשבוע היא אוספת את סופרמן, הציצים של מרי ג'יין והתקוות הרומנטיות שלה למעטפה ושולחת ל"ססיות של פינגווינים".

אמא אומרת שכל החיים שלה היא ניסתה להיות מישהי. אמא אומרת, שכל האנשים בחוץ מנסים להיות איזה משהו שמישהו יזכור. אבל כנראה שיש כל-כך הרבה אנשים בחוץ, כמו בתמונה שבה כל העולם מריע לסופרמן, ואפילו יותר. ואמא שלי מצליחה בקושי להיות נקודה קטנה בקצה התמונה הזאת. ואולי בכלל הצייר לא הכניס את אמא שלי כי לא היה לו מקום.

בכל מקרה, אמא שלי אומרת, שאם היא בעצמה לא יכולה להיות מישהי, לפחות היא רוצה שיתאהב בה איזה 'מישהו' כזה ואולי קצת מה'משהו' שלו יזבק גם בה.

סופרמן שלי אומר שאולי בכלל אלו, שכותבים את "ססיות של פינגווינים" הם בכלל לא הסופרמנים, שאמא שלי רוצה. הם סתם ילדים כמוני, שאמא שלהם כלאה אותם בחדר ואין להם מה לעשות חוץ מלשחק בלהיות סופרמנים ובזין שלהם. ובכלל זה שמוכרים אותם ב'סטימצקי' לא עושה אותם ל'משהו'. אז שאמא שלך לא תשלה את עצמה!

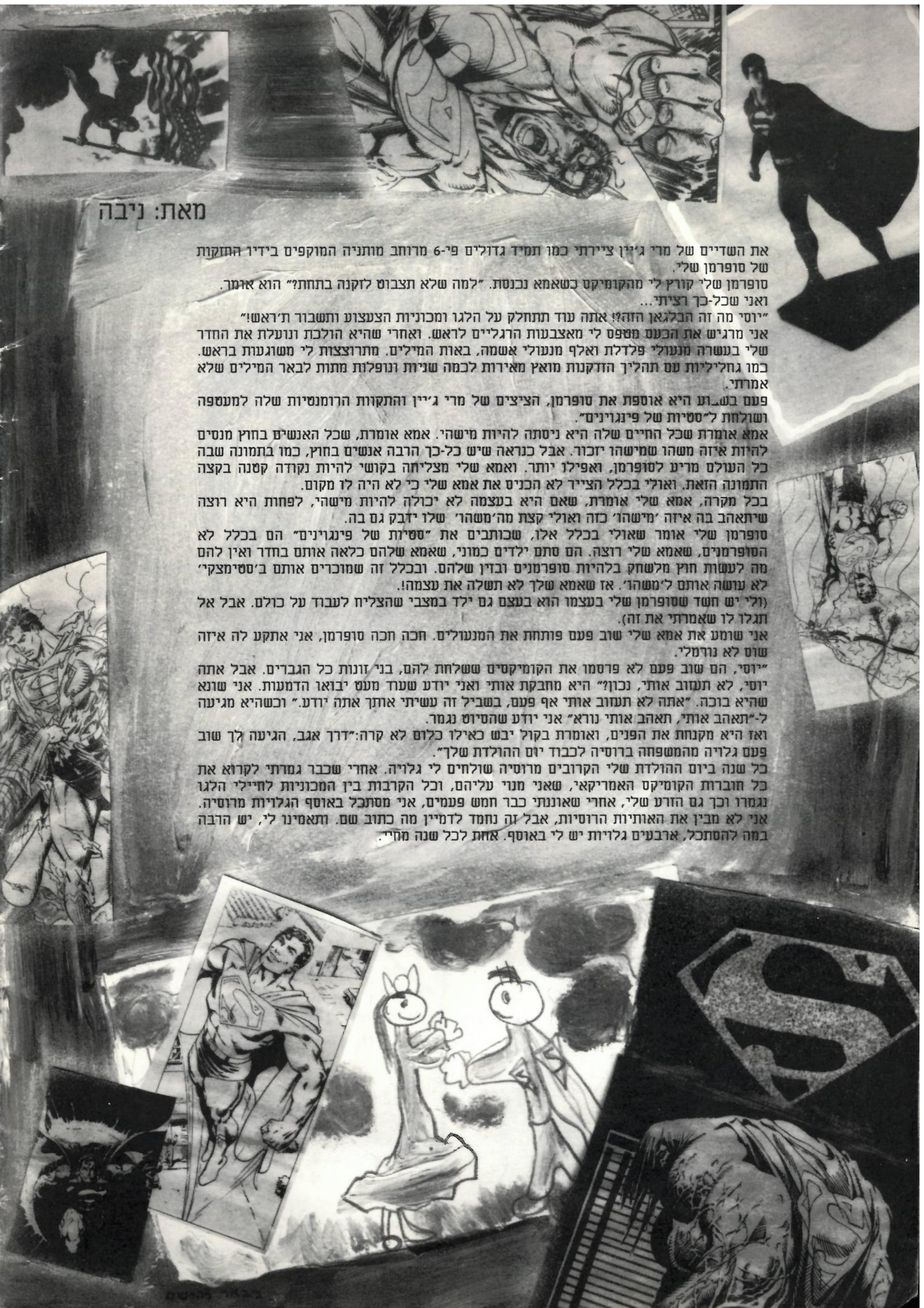
(ולי יש חשד שסופרמן שלי בעצמו הוא בעצם גם ילד במצבי שהצליח לעבוד על כולם. אבל אל תגלו לו שאמרתי את זה).

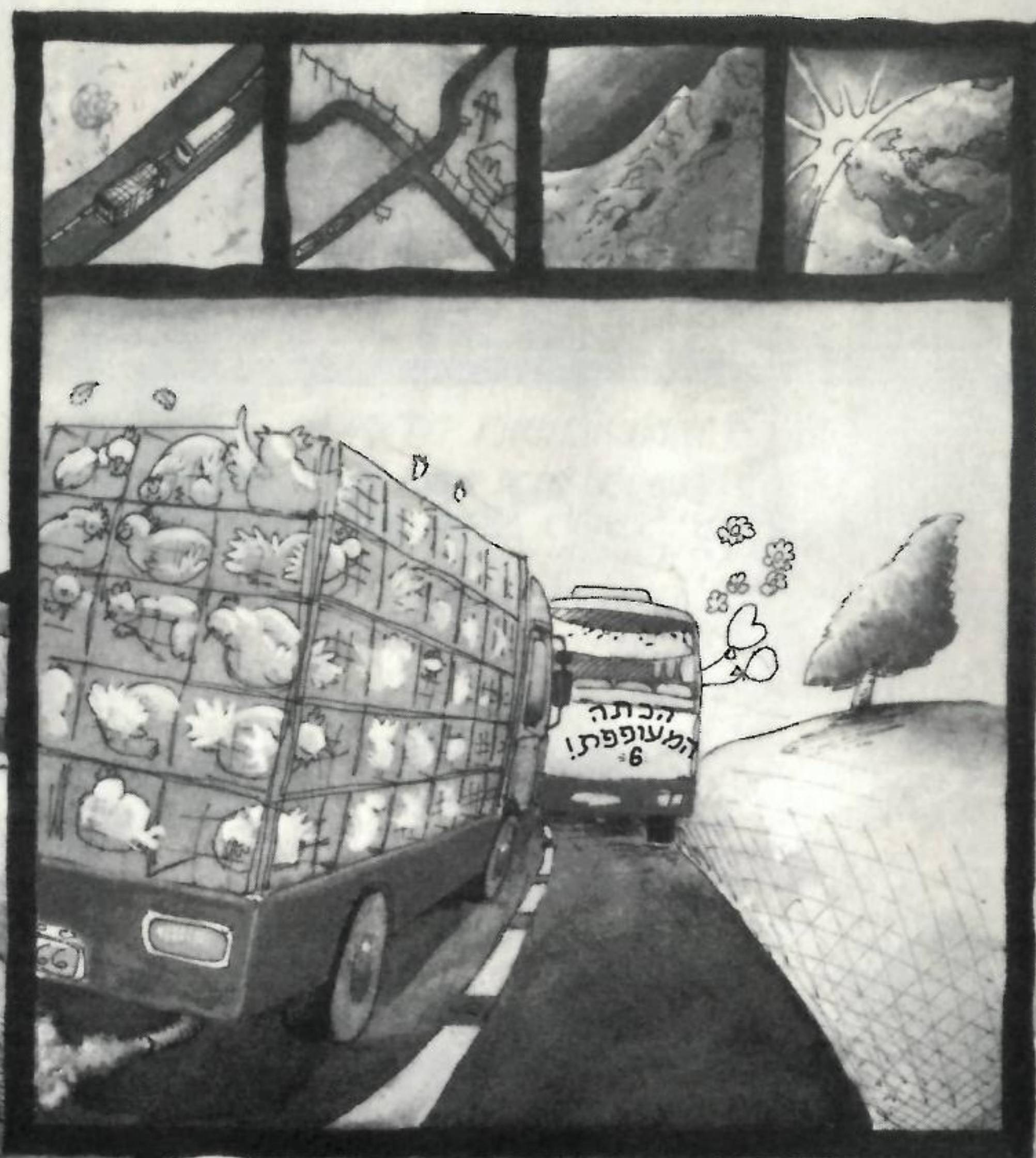
אני שומע את אמא שלי שוב פעם פותחת את המנעולים. חכה חכה סופרמן, אני אתקע לה איזה שוט לא נורמלי.

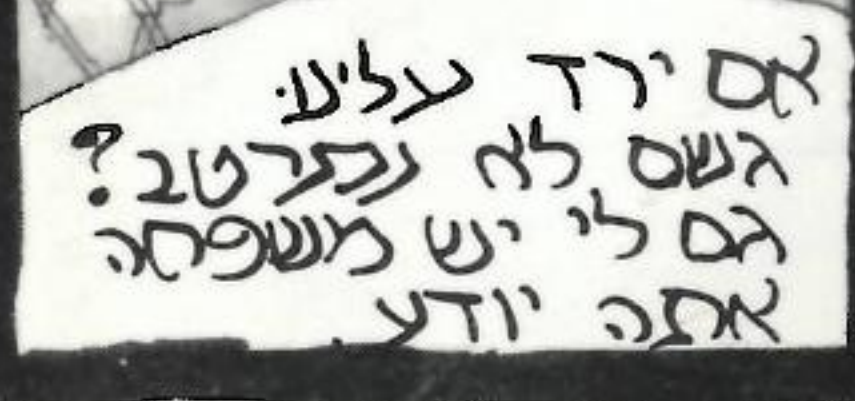
"יוסי, הם שוב פעם לא פרסמו את הקומיקסים ששלחת להם, בני זונות כל הגברים. אבל אתה יוסי, לא תעזוב אותי, נכון?" היא מחבקת אותי ואני יודע שעוד מעט יבואו הדמעות. אני שונא שהיא בוכה. "אתה לא תעזוב אותי אף פעם, בשביל זה עשיתי אותך אתה יודע." וכשהיא מגיעה ל-"תאהב אותי, תאהב אותי נורא" אני יודע שהסיוט נגמר.

ואז היא מקנחת את הפנים, ואומרת בקול יבש כאילו כלום לא קרה: "דרך אגב, הגיעה לך שוב פעם גלויה מהמשפחה ברוסיה לכבוד יום ההולדת שלך".

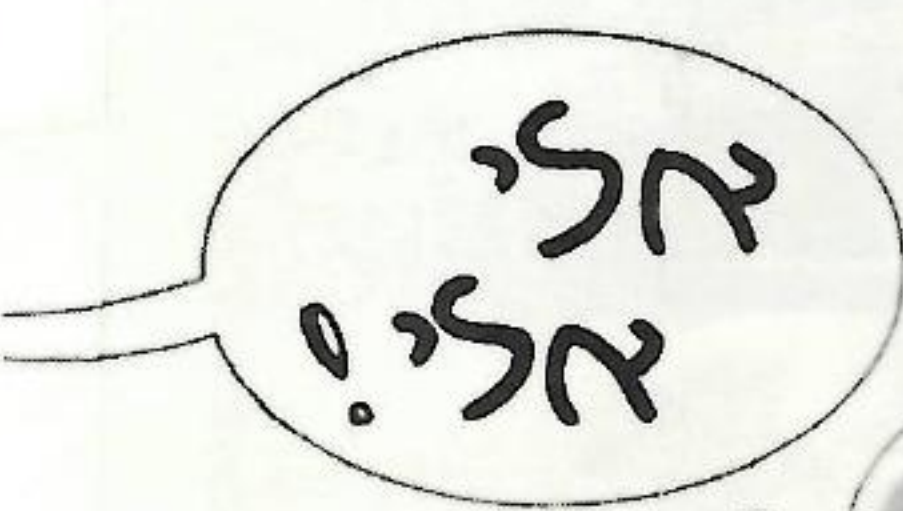
כל שנה ביום ההולדת שלי הקרובים מרוסיה שולחים לי גלויה. אחרי שכבר גמרתי לקרוא את כל חוברות הקומיקס האמריקאי, שאני מני עליהם, וכל הקרבות בין המכוניות לחיילי הלגו נגמרו וכך גם הזרע שלי, אחרי שאוננתי כבר חמש פעמים, אני מסתכל באוסף הגלויות מרוסיה. אני לא מבין את האותיות הרוסיות, אבל זה נחמד לדמיין מה כתוב שם. ותאמינו לי, יש הרבה במה להסתכל, ארבעים גלויות יש לי באוסף. אחת לכל שנה מחיי.

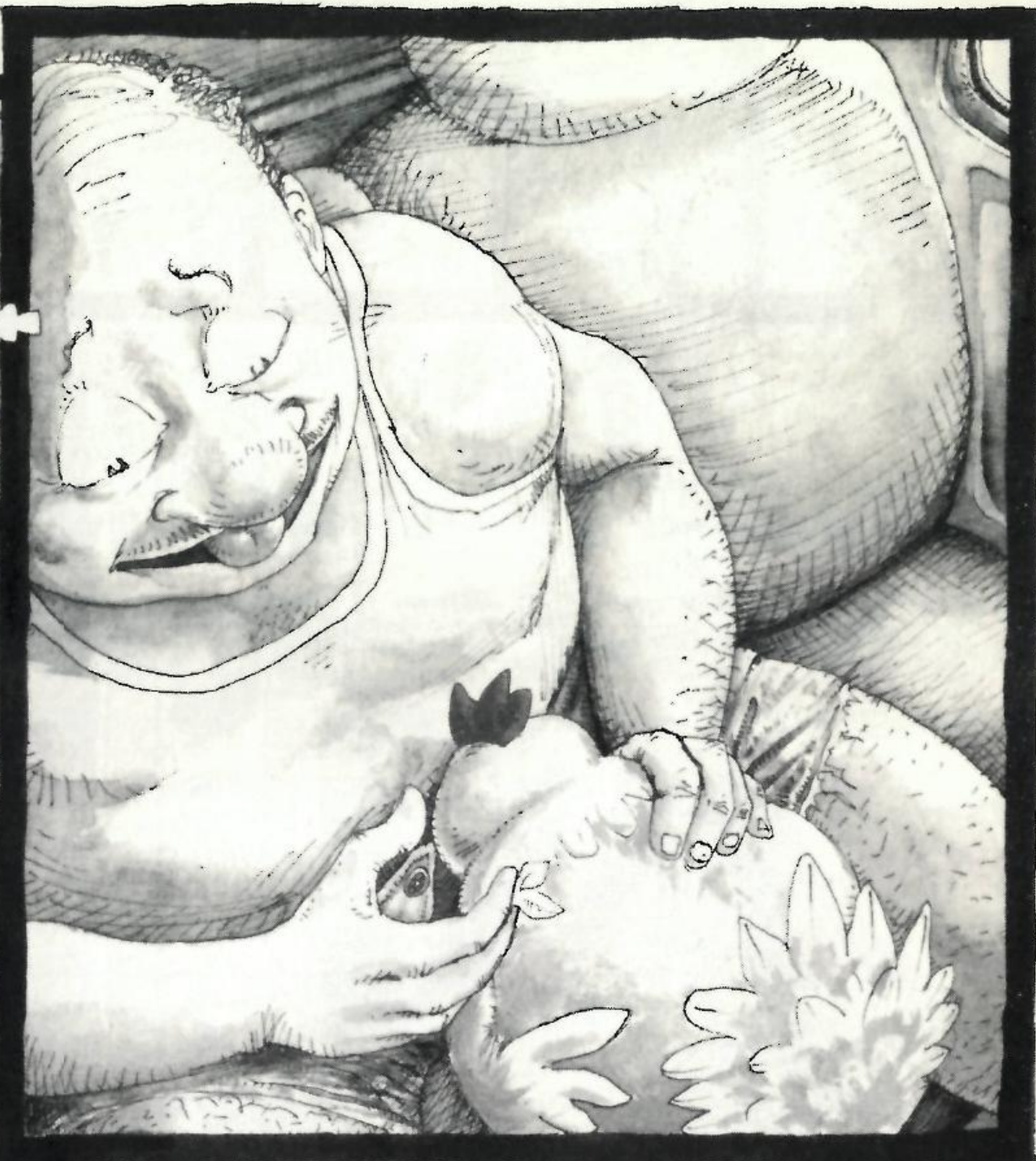

דמעות החלו להציף
את עיניו של אלי
ותמונות ממושטשות
מבית אמו שבו
אלי לפתע...

זה היה
פשוט מדהים!
חוותי שיאים שלא
חוותי מעולם!
אני מרגיש כאילו
אני מכירים שנים!
התעצא לי
ותעשי' המאוס
באדם?

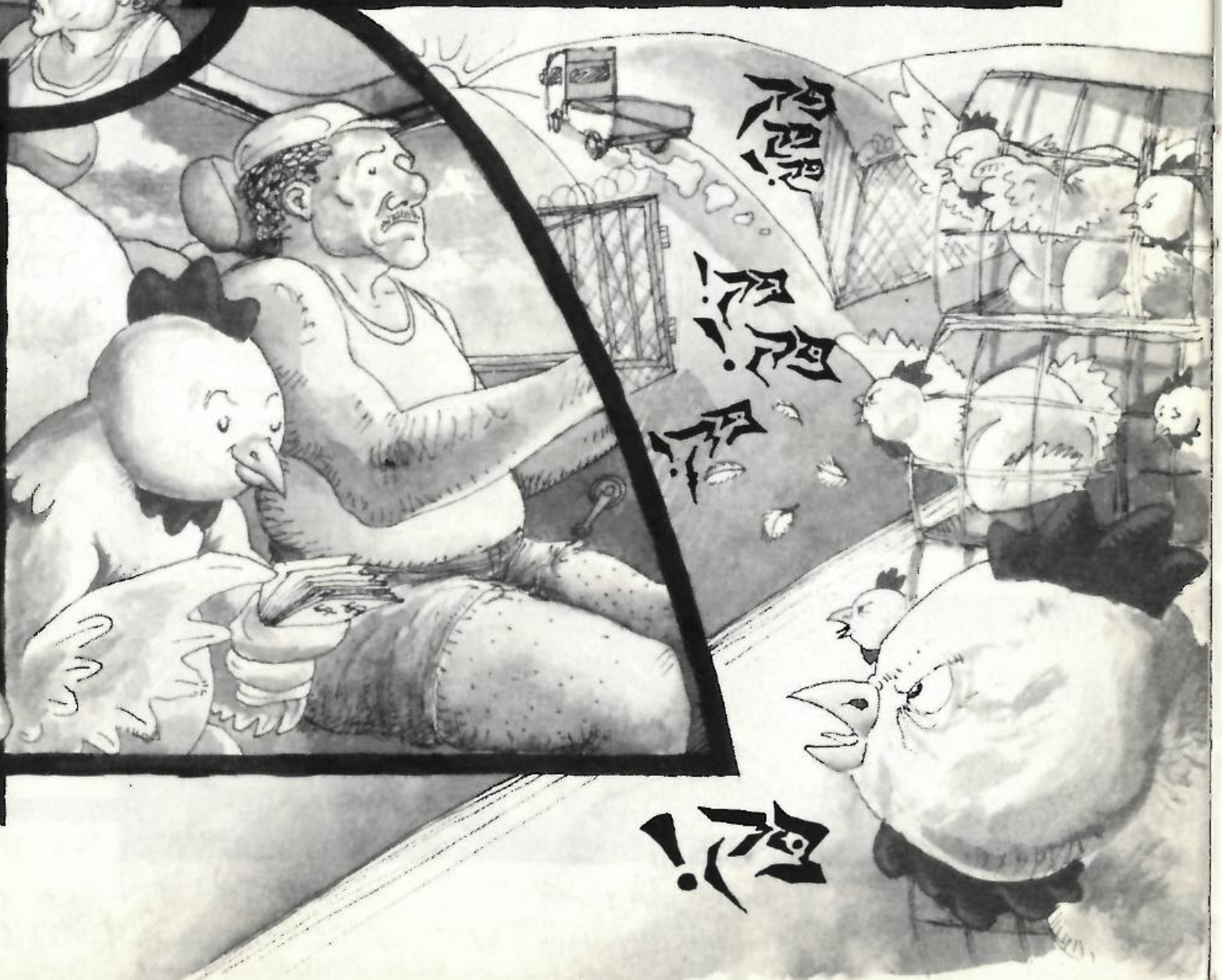

אהובתי,
החלטתי
לשחרר את כל
בעות מיע' לחופשי
ולאכול את
נשמת המוסרת!

אידיוט! ממה
נחיה, מה נאכל?
ניצד נבדל את פרי
אהבתנו הדל בעני?
אין ברירה...

נכון
שאתה
אוהב
אותי?

פוק!

ההיפוך השניים... לצומות...

זהו צומר פרק להפסיק?

ואלי חש לראשונה בחייו את כוחה של האהבה.

החשיכו... לנסוע.

לא לא תמשך כבר!

האהבה חזקה מהכל! אעמץ נפרץ את הגבולות! אני אוהב אותך לנצח!

האהבה עיוורת! למרות הכל נאשר על ההבדלים בינינו!

נקים חווה קטנה, נשתקע, נתבסס. שנים של חיים מאושרים, רק שנינו יחד...

אי אפשר לשלוט בעם אחר - מביעה להם מדעה אין מה לעשות.

ומה תעשה כשיתחילו ליפול קטיושות ברעצה? על הערבים אי אפשר לסמוך ואתה יודע את זה!

לא תודה.

סליחה?

חברון אנא ואלא!

הגע, מדתומרת למה לא?

אני לא מאמין בזה.

אל תדברי ככה על אמה שלי את שומעת?!

איהרהרה!

פשיסטות מטומטמות! זה בדיוק כמו בזמן הנאצים!

מרעיל בארות שמאלני! אתה היית מוכר גם את אמה שלך בשגיל עד פאת גבון?

רותו וירמי מכים שנית!

R. ALPHER - Y. PINKUS

THE JOHNS
a manual

אקיצר, יש כאן עוד ניסיון לבסס את היצירה הקומיקסאית הישראלית ואת יוצריה. כולנו תקווה שהם אכן יצליחו להפיץ תעצמם גם בחו"ל. זה יהיה ממש אחלה, ואולי יעודד עוד ניסיונות כאלה. נקווה שכבר בחוברת הבאה נוכל לעדכן לגבי מה קרה עם "דה ג'ונס", וגם על הספר הבא מ"אקטוס טראגיקוס", שיצא מתחת ידיו של רותו!

עורכי להרים קומיקס, פינקוס, ספרו הספר "מאד הישראלי" ועכשיו יחד עם רוגל אלפר, חובק את בחו"ל! מוצע לקוראי סטיות במחיר מיוחד!

THE JOHNS

הספר הראשון שבא מ"אקטוס טראגיקוס" הוא יצירתם של ירמי פינקוס ורוגל אלפר "דה ג'ונס".

זה לא קומיקס קלאסי עם משבצות. אלא יותר כמו סיפור מאויר, על תרבות עתידית שבה נגזר על אחוז מסוים ומכאן הכינוי שלהם - דה ג'ונס. הספר כתוב כמדריך למחרבן הצעיר, עם סקירה היסטורית של התפתחות מעמד המחרבנים. ואכן הסיפור מגניב למדי, מצחיק ומטורף. פיסות חרא מהבילות מפורזות בין דפיו, וסגנון הציור המודרני של פינקוס מכה בך ללא רחם.

אז רותו וירמי חוזרים לזירת הקומיקס הישראלי הלא-קיימת עם ההוצאה לאור החדשה הנ"ל, ששמה בישראל "TRAGICUS", שזה משהו מהנצרות. קצת לא מחובר אבל מרמז, אולי, על הכוונה התיאורטית ליצא את הקומיקס הישראלי וליצור גם לו מעמד של איכות בעולם, כמו בארה"ב, יפן ואירופה. בכוונתם להוציא סדרת ספרוני קומיקס/סיפורים מאוירים, באנגלית, ע"י מיטב היוצרים הישראליים החדשים, להפצה בחו"ל וגם אולי קצת בארץ. כדי להשיג את הלוק האיכותי הנדרש הם הלכו והוציאו טון כסף על בית דפוס בעל שם ויקר שעושה הדפסים אומנותיים. ההפקה הייתה ארוכה אבל הנה הסתיימה ועכשיו מתחילים לקשור קשרים עם מפיצים בארה"ב.

אוסף מקטעים שהמוח האנושי משלים את הפערים ביניהם, ושזוהי הסיבה לנוירוטיות ולאגרסיות המתפרצות בחברה המודרנית. נמכר באוזן וידאו, בספרות זולה ואפשר להזמין דרך סטיות או ישירות מהמערכת ב: **ת.ד. 5 קריית-אונן, 55000.** ואולי זהו המקום ליחצן בחינם את המקום שלהם "הגדה השמאלית"

שמו, באתר-העם 70 בת"א (שני מטר משינקין) קומה שניה. מין מקום שכזה, עם אוסף גדול של פנוינים ועיתונים אלטרנטיביים מכל העולם, רובם אך לא כולם בעלי נטיות אנרכיסטיות, כמובן. יהיו גם מופעים שונים, כולל המופע של סטיות, כנראה. פתוח כל יום חמישי בערב, ומתי שמתחשמק להם.

אחרי שחבר של שלומי, מוכר בסטימצקי בקריות, פוטר באכזריות כשהתגלה שמכר אורגזמה באופן מאוד לא רשמי, אני מציע לכולם לרכוש אורגזמה בתור הפגנת סולידריות ותמיכה במאמציו! אל תהיו אדישים! ראיתם מה קורה כשהרוב הדומם יושב בבית ולא מפגין נוכחות! - אפשר להזמין דרך סטיות או ישירות מאורגזמה ב: **ת.ד. 205 קריית חיים 50200**

מלחמת המילים #3

נוב' 95' 40 עמ' של 4 ש"ח

כן! בסוף גם זה בא! עוד יציאה מבית מדרשם של הפאנקיסטים/אנרכיסטים. מוסיקת פאנק, נושאים חברתיים מגוונים, טורים אישיים ודיונים עמוקים. כתבה מעניינת ומשעשעת אחת עוסקת בעובדה שהמוסיקה ששומעים בדיסקים אינה אלא

גיבוב נוסף של קומיקס סיפורים ושאר ירקות.

בגליון #1 זיינו אותם בבית-דפוס ועשו אותו בזירוקס במקום בדפוס אמיתי, ול-#2 תוכנה עלייה ברמה, שבוטלה מטעמים כלכליים.

אבל זה לא אומר כלום על התוכן, שמשתבח לאט אבל בטוח.

לאחר שזכו לאישור וחיוק מאתגר עצמו, מתפרסם עיבוד נוסף של קרת לאור, והפעם: "כוכי". יש קומיקס של שחר טל וחבר, משהו מענין העונה לשם "טרזן", סיפורים של ניבה, שדבר שלה מתפרסם גם בחוברת זו, ופרויקט של אדם בשם "פרונטיר 13". סיפור על חיים בתחנת חלל סוטה ומטורפת.

להיט באוזן חיפה, ומתפשט מהר גם אל שאר חלקי הארץ! לכל מי שחושש לנסות נזכיר שגם סטיות #2 לא היה כזה להיט ב-4 ש"ח, ועכשיו אנשים מנשקים את אחורינו בשביל הזכות לקנות אותו בחמישים!

אורגזמה ויזואלית #2

נוב' 95' 24 עמ' של 4 ש"ח

כן! בעוד שגליונות #1 יש כמו זבל, המגניבים באמת הם אלה שמוציאים גם את #2! (ו-#12 זה כבר בכלל...) שלומי זין ואדם גימל קיק אס אינטו איטרניטי עם

עמוד זה מוקדש באהבה חלקית לשירי בורכוד נהג בקורת הקשה והמכאיבה באחיותה הייתה בני' ללא רחם. והש' תרמה מאה ש"ח

ואלוף-החולצה

עם קו ציטר והסביץ

דבר האשה:

להרגע הגדול הגיע!

הרעצ בו קיבלנו אני ואחיותי פחוסות החלה את שרביט הפלסון התקשורתית אחרי שהמדנו את שצירי החלה בצלי פליטות תחתונות ולאר פושצי מלחמה ואחרי שהקמנו אלפי בתי תאחוי ואוצדוני נשים והכי חסות - אחרי שניסנו את כל בצלי הטור האברייס מהציתון, ולכינו לצדנה חלקית. אנו הנשים שמצאו את הדרך להתעצם מחברי האין השני, החיות בצידן המודרני ויוצרות שכולם לרצ לא צריק להיות אותנטי בשבילי להיכנס להריון, ואין צורך בזין כשיש אצבאות (ואכשירי סיפוק עצמי משפטיים מוספריים) יוצרות להצריק מראה שדיים. אנו הנשים מבהיקות הצרואה ועצירות השחי יכולות להלחם לראשונה באברייס עם באמצעים קונבנציונליים.

יכולנו לדבר על פוליטיקה, ניסויים ארציניים או התנקשויות, אק אני חשה כשאר חברותיי למאבק ולמיטה שנקראו צדיין, עם בצולט מודרני ונאר במאה ה-20 לזכרית רביט (אם לא כולט) מלחם ואידת הפתיחות שלהם דורשת הצרכות ולחממה. אני חשה צורך להשן בכוח וללא רחם על החופש, השיוון והצידון במיוחד, כי קודם כל אני אשה!

אישה - אם שמו אותך במטבח - למדי לנצל את זה!! שחרור עכשיו!

הס/ה-960'ס

מאחר והזכרים ידועים בדחף לתקן כל דבר [כדי להוכיח את גבריותם המעורערת] ואם אפשר גם לזיין אותו במקביל, אפשר יהיה בקלות לשכנע את הגבר המיותר השורץ בביתך, או סתם כל זין מזדמן שתיקון מכשיר הסודה-סטרים, תוך דחיסת צינור הגז לנחירי אפו יביאו אותו לידי סיפוק מיני.

הגבר שגודל אברו בא ביחס הפוך לגודל מוחו יתפתה בנקל לניסוי המשעשע שנערוך, ולאחר ש"תיקן" את המכשיר והוא מחכה לאורגזמה המיוחלת שתגיע לחוטמו לחצי קשות על הכפתור הרלוונטי והוא ירגיש לפתע איך לחץ אויר מעורב בדו-תחמוצת הפחמן חוזר לנחיריו. הלחץ יבקע את כלי הדם הדקים ושאר הרקמות בקדמת אפו וימשיך במהירות כלפי מעלה במערות האף.

בשלב זה ישנן שתי אפשרויות:

1. המשיך דחיסת הגז אל תוך מוחו הנבוב עד פיצוץ תאים וכלי דם שישטפו את הגולגולת ויגרמו למוות מהיר אך כואב.
 2. בדרך השניה מותו של הזכר איטי וכואב! מחדירים לו כמות גז גדולה אך סבירה שתביאו לכדי פרפורי גסיסה. נתקי אותו מהמכשיר הקטלני והשכיבי אותו על רצפת המטבח. טלי את חוט הניילון שהכינו מראש ולפפי בעדינות סביב אשכיו. וודאי שהקורבן בהכרה ורואה ומודע למעשייך. לאחר מכן אחזי בפטיש השניצלם באופן ספונטני והכי בקצב אחיד בקצה האיבר הגברי המדולדל.
- סיימי את המלאכה ע"י הידוק החוט עד הפרדת האשכים מהגוף [במדור הבא נלמד איך להכין קישוטים דקורטיביים מאלה] ואם הבחור עדיין נושם החזירי אותו לסיבוב נוסף על הסודה-סטרים.
- כך השגנו שתי מטרות- האחת השמדת המטרד הזכרי התורן והשניה תיקון מכשיר הסודה!

מחשבה למזון

בתקווה שהמשמעויות של גריסת צורות פאליות אלה לא נעלמו מחדות העין שבינינו, ותוך ציון הערכתי לאלו מכן שישתמשו בדבר האמיתי [הגברת בוביט] של הבחור מהקטע הקודם.

אז מרתיחים את הבירה עם עלה הדפנה, הצפורן והפלפל, מכניסים את הנקניקיות ומסירים מן האש. כעבור 5 דקות מסגנים את הנקניקיות מכל צד. מוציאים את הנקניקיות, ובאותו שמן מזהיבים מעט את הבצל, חתוך לקוביות. יוצקים לתוך הבצל את הבירה עם התבלינים. מוסיפים רוטב צלי בלול במים קרים וחומץ.

והפעם:

נקניקיות

בבירה

המרכיבים ל-4:

חצי בקבוק בירה, 1 עלה דפנה, 2 ציפורן, 5-6 פלפל אנגלי, 8 נקניקיות, כף מרגרינה, 2 בצלים, שקית רוטב צלי, 2 כפות חומץ. כל מנה כ-650 קלוריות.

ביקורת טלוויזיה-וחרם בצידה!

בנות! אל תהיו אדישות! שימו לב למה שבוקע מן המכשיר המפלצתי, ששידוריו מופקים ע"י קרטל גברי שוביניסטי מסריח. נזדעזתי עד עמקי מחילותי האינטימיות למשמע שיר הסיום של הסדרה "רמת אביב ג"!" שיר זה, שנכתב לבטח ע"י חבורת ערסים עם אברים שמתחננים שיחתכו אותם. שרה אותו איזה זנונות חסרת טיפת מודעות, והוא שיר כניעה, התרפסות ופתיחת רגליים. ביטול האשה אל מול האגו הגברי הענק. למרות שיהיה קשה לוותר על צפייה בחמוקיה הזכים של יעל בר-זוהר, אני קוראת לכל אחיותנו להחרים את השידור ההרסני, ולהתחיל בסדרת פעולות חבלה על הסט של הסדרה, למען תורד מיד השערוריה הזו מעל מסכינו. ויפה שעה אחת קודם!

הגדרה

הדור
הבא

עונה שניה
פרק 2

אתי ידוע שהוא קרוב
עתי יכול להרשש אותי בעצמות שלי

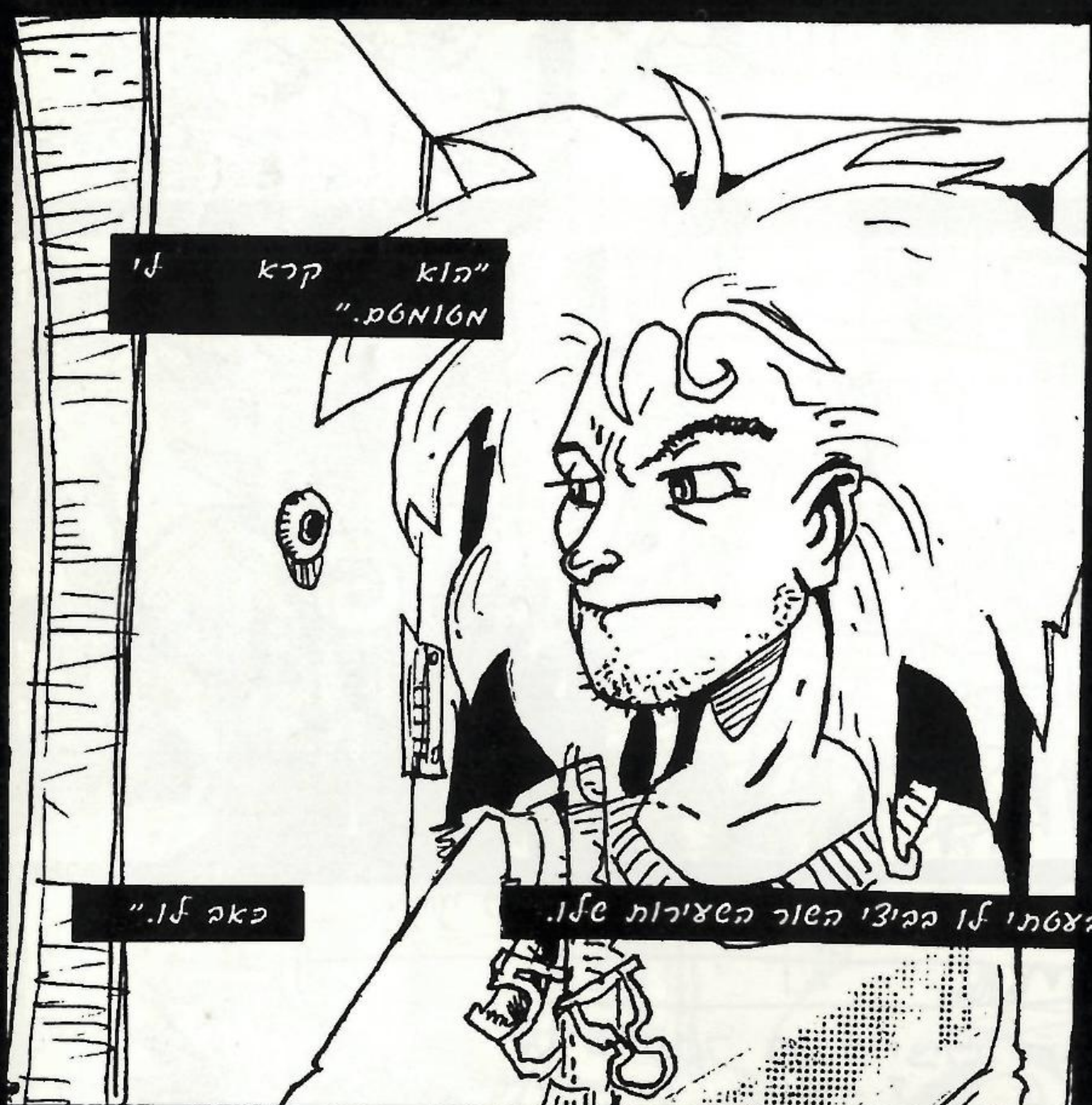
כבר שניים שאני נחפז
איתי, זה היה רק עצין
של צמן...
ובשאתי אתפוס אותך
בן-לונה עותה דם
אתי הולך להכניס לך
יתד עמוק עמוק בתוך
הלב היצאי והמחורבן שלך

"השטן אמר שאני
מוכרח לזאת
מחצבות
הסצחוס שלי כי
לאט לאט אני
פוחת איזה צולם
סיהיה קשה מאוד
לססור"

"אתחול הציץ אלי השטן,
ויש לי על המיטה."
"אני לא בטוח שזה היה
השטן, אבל זה לא ממש
מנהג, כמישהו עם
קרניים, זנב ורעליים של
שור מתיוש לי על המיטה
אני נותן לו את הכבוד
שמגיע לו."

EYAL.B

"הוא קרא לי
"מטמטמ"

כאב לו."

"בצמתי לו בביצי השור הסצירות שלו."

"מימד הקרנאלים מרחיב את טבולותיו."
הוא אמר, והציץ לי את הבנות היפות
ביותר שבצולם, כמה סאדזה, מתי סאדזה,
רק כדי לזאת מהסצחוס."

"סירבתו."

"זה לא שיש לי משהו נאד
יצורים עם רעליים של שור,
אבל אף אחד לא יקרא לי
מטמטמ בפסיכה ראונה"

"רק לאחטיה הם לא נכנסים, אני לא יודע למה. או שהם רגילים למים, או שהם לא סובלים את הקראינה, או שהם פשוט מחזקים מ'פנקי' שלי."

click

יורל ?
...אני יכול לעזור לך ?

KLANG

אנחנו רוצים לעזור לך. בדי שאתה תכל לעזור לנו אחר כך

לעזור לי ??? כמה ?

להיפטר מכל יצירי העלמום האלה !

אני יכול להרוג אותם בעצמי

אתה לא מבין, יצירי העלמום הם רק התגלמות של רגשות שמדננים בך. יצירי העלמום הם בסך הכל קיטגרים התמגששות !

בדי להיפטר מהם, אתה צריך להיפטר מהעלמום הקיומי שנמצא בתוכך.

ובנו כל יצור שחור ואחם
בטהוא מתחיל להפסיד הוא שער תכלים

בעוד חגרינו מן לחצים ומלכדים
יצירי העצבים הביאו חברים
זה אחי לא מובד להביא אחים גדולים
אך אל צלכה שהם יצורים טיפלים ולחורים

Klick

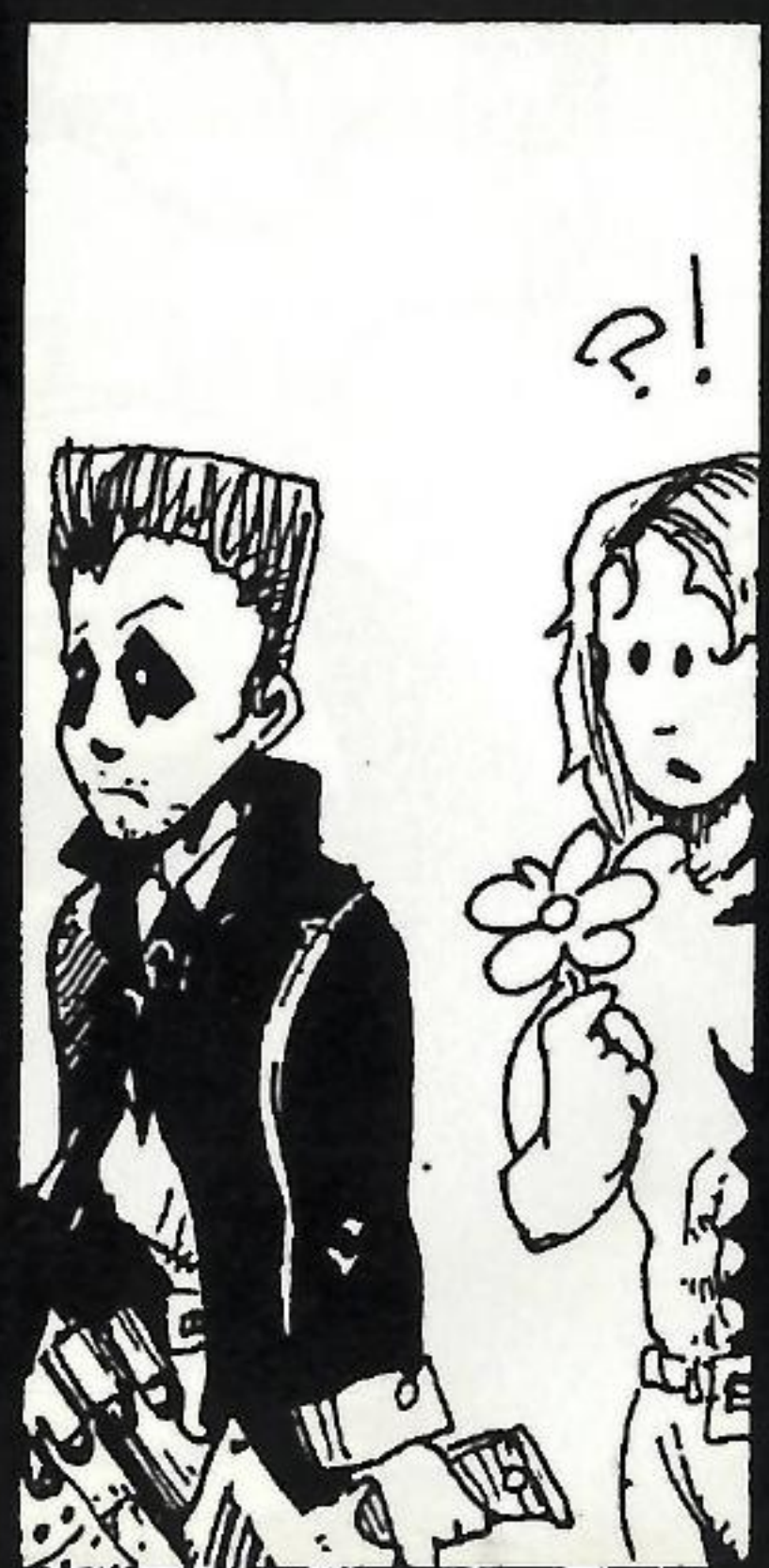
יובל, אחי
על כך חברים בטכונה
שאוהבים לנחש בפצצות
אטומיות?

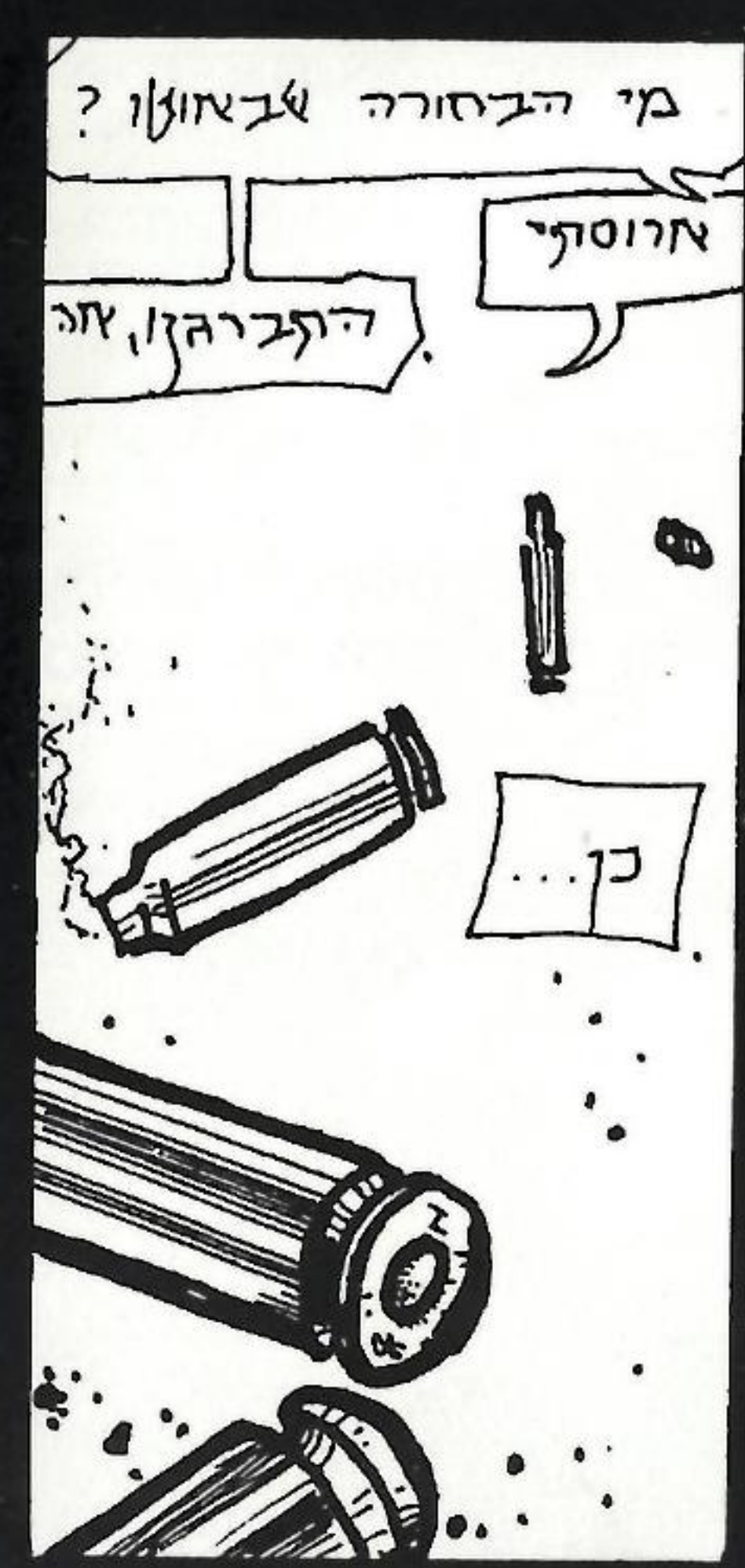
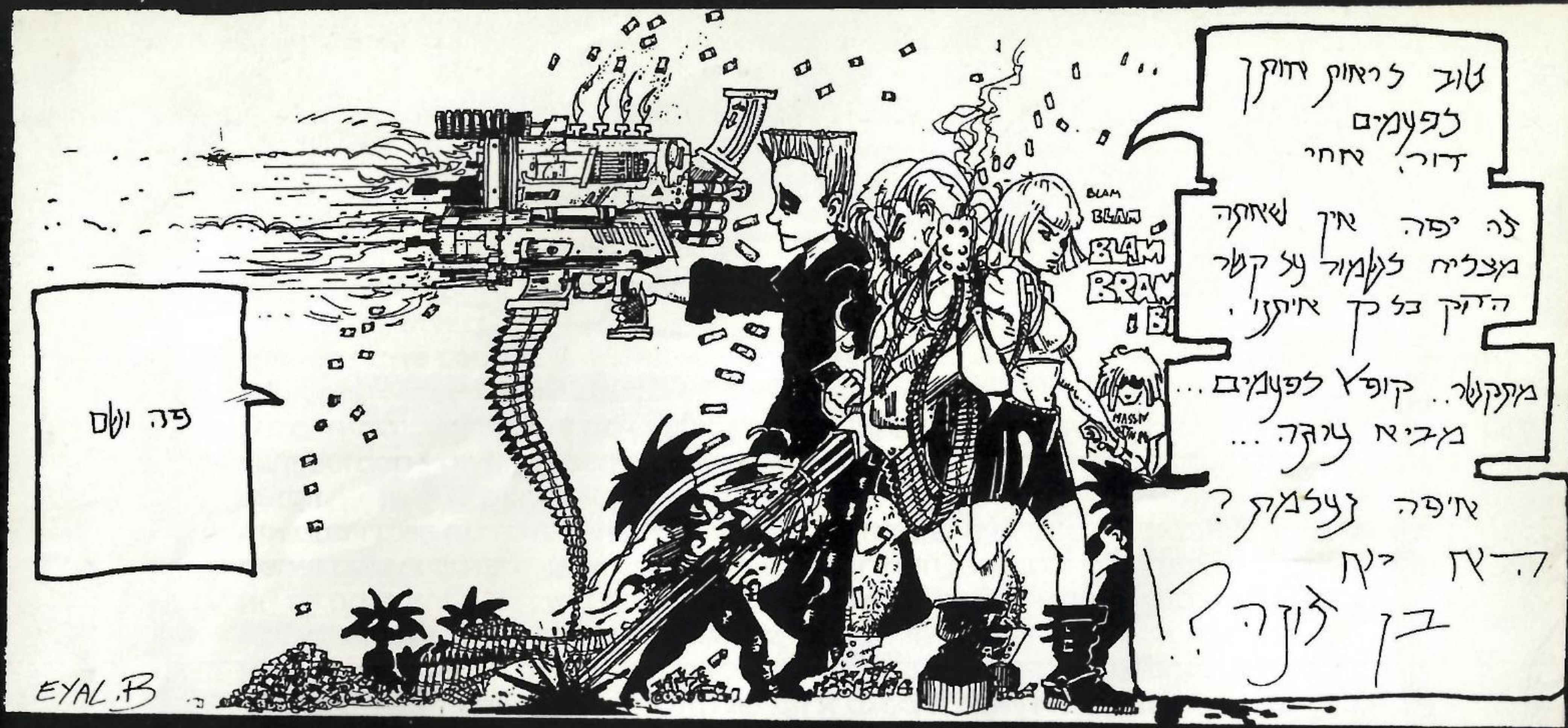
מה?!

תתכופף

מלחמתי

התקשרתי אליה בדיוק באמצע הצפירה של יום השואה. תכננתי את זה כבר הרבה זמן מראש, ידעתי שהיא תתעצבן.

"הלו" אני לוחש בשטניות.

"מטומטם". ידעתי שהיא תתעצבן.

"מדבר הימלר, אני בפלאפון מבוכנוולד. המשלוח האחרון מתעכב, מה קורה עם זה?"
"אוף מטומטם אחד, זה לא מצחיק אותי, אתה לא קולט? לא מצחיק אותי, תפסיק עם זה" היא מנתקת. זה ממש מצחיק אותי.

היא ממש רגישה, חברה שלי. בוכה כל כמה ימים, ומרחמת על חיות עזובות וכאלה, אבל הקטע של השואה ממש רגיש אצלה. אמא שלה ניצולת שואה מרומניה והיא גדלה על כל מיני סיפורים. אני דיי מחבב אותה, כי כשיש לה מצב רוח טוב היא ממש מצחיקה והיא גם טובה במיטה והכל. אבל אני שונא את הקטע של הרגישות ואני מציק לה עם זה כל הזמן, כדי שהיא תצא מזה. אני ממש עובד קשה על העסק הזה. תליתי בחדר שלי פוסטר של הילד הקטן מהגטו שמרים ידיים וציירתי לו זקן ומשקפיים, וכשאני איתה אני קורא למקלחת "תא" ולמשכורת שלי "שלומים". והיא נורא מתעצבנת מהדברים האלה והיא בדרך כלל מתחילה לבכות, ואז מה שאני עושה ברוב המקרים זה לחבק אותה וללטף לה את הראש ולשיר לה "אלי, אלי" באוזן, ואז היא בורחת, בטח כדי לבכות לפסיכיאטר שלה.

הקטע שאני הכי אוהב לעשות זה לכתוב לה על פרק היד, כשהיא ישנה, מספרים בעט כחול. כשהיא מתעוררת ורואה את זה היא ממש משתגעית. ממש.

ברור שאני עושה את זה רק כדי להראות לה כמה שהיא מטומטמת וכדי שתבין שמותר גם להיות קצת ציניים לפעמים.

ליום הולדת עשרים שלה, שהיא ממש חיכתה לו והתרגשה לקראתו קניתי לה עותק של "מיין קאמף" וארזתי בנייר ורוד וסרטים. כשהיא פתחה בהתלהבות וראתה מה זה היא שוב התחילה לבכות, וזה הצחיק אותי נורא.

"אני לא מצליחה לחשוב על סיבה אחת למה אני נשארת איתך. אחת" היא אמרה.
כבר הורדתי לה את החולצה והחזייה ותוך כדי זה שליקקתי לה את השדיים עניתי לה שאני יכול לחשוב על שש מיליון סיבות, למרות שגם אני לא מצליח לחשוב על סיבה אחת אפילו.

יהודים רוצים רק לכיף 20 עמ' גודל A5 ספטמבר 95

הפאנזין החד-פעמי של יניב זך, יוצא "אבקי" ז"ל. סיפורים, בדיחות וקריקטורות. ציניות, שואה, ופרות קדושות שחוטות לרוב. אחלה דבר! יניב זך, הדד 45 הדצליה 45326

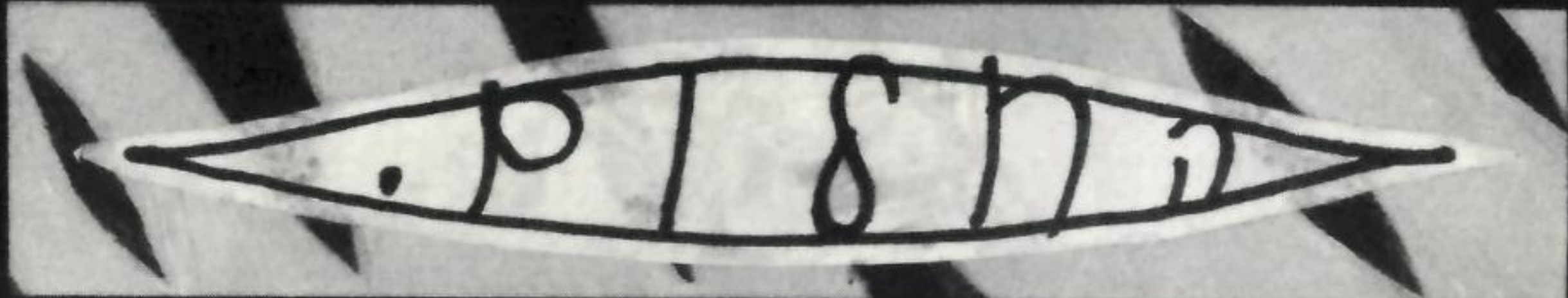
הספיקה
מיידית

סיניות אנגלז' קנית
ב-2005 אפיל זכית!!

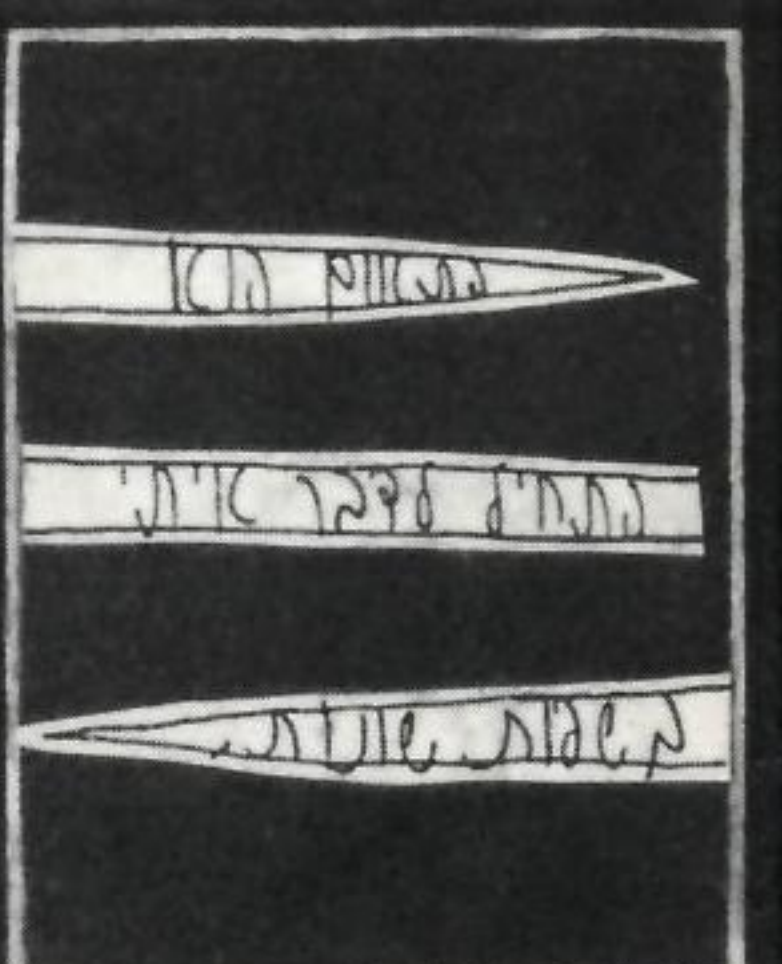
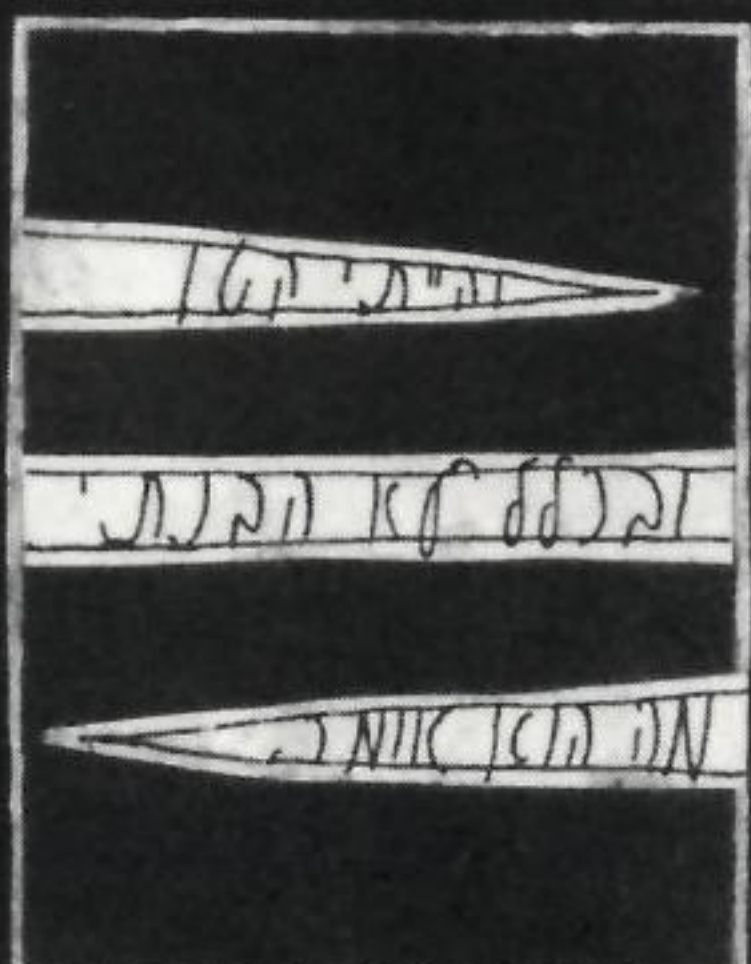
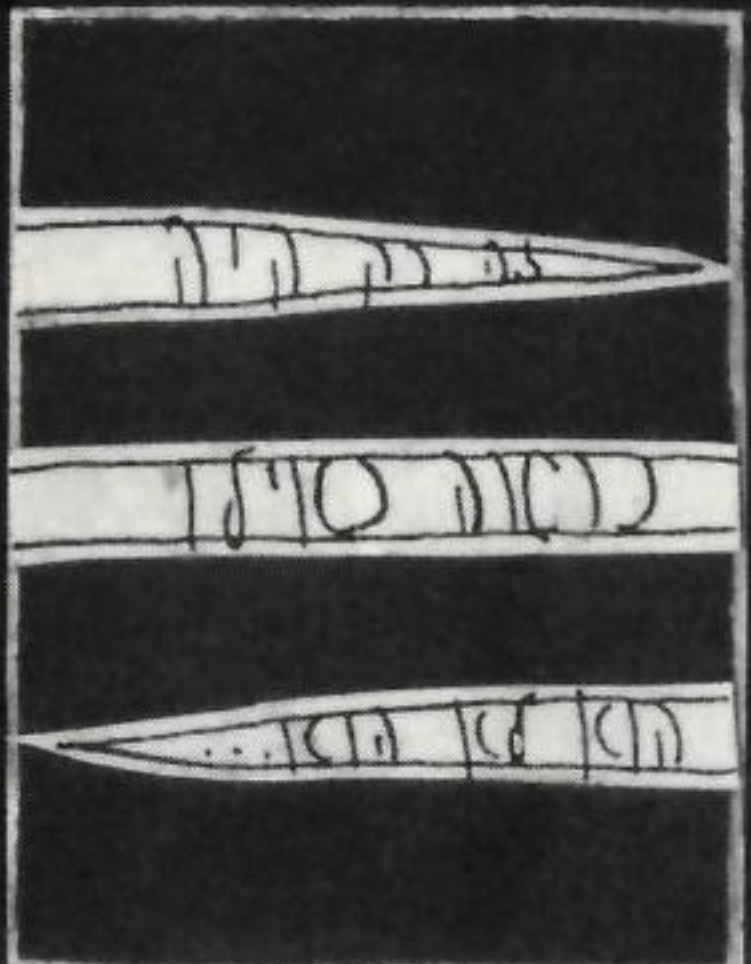
כסף טהור
5 פרטים גילה
03-5172032
צלצל עכשיו

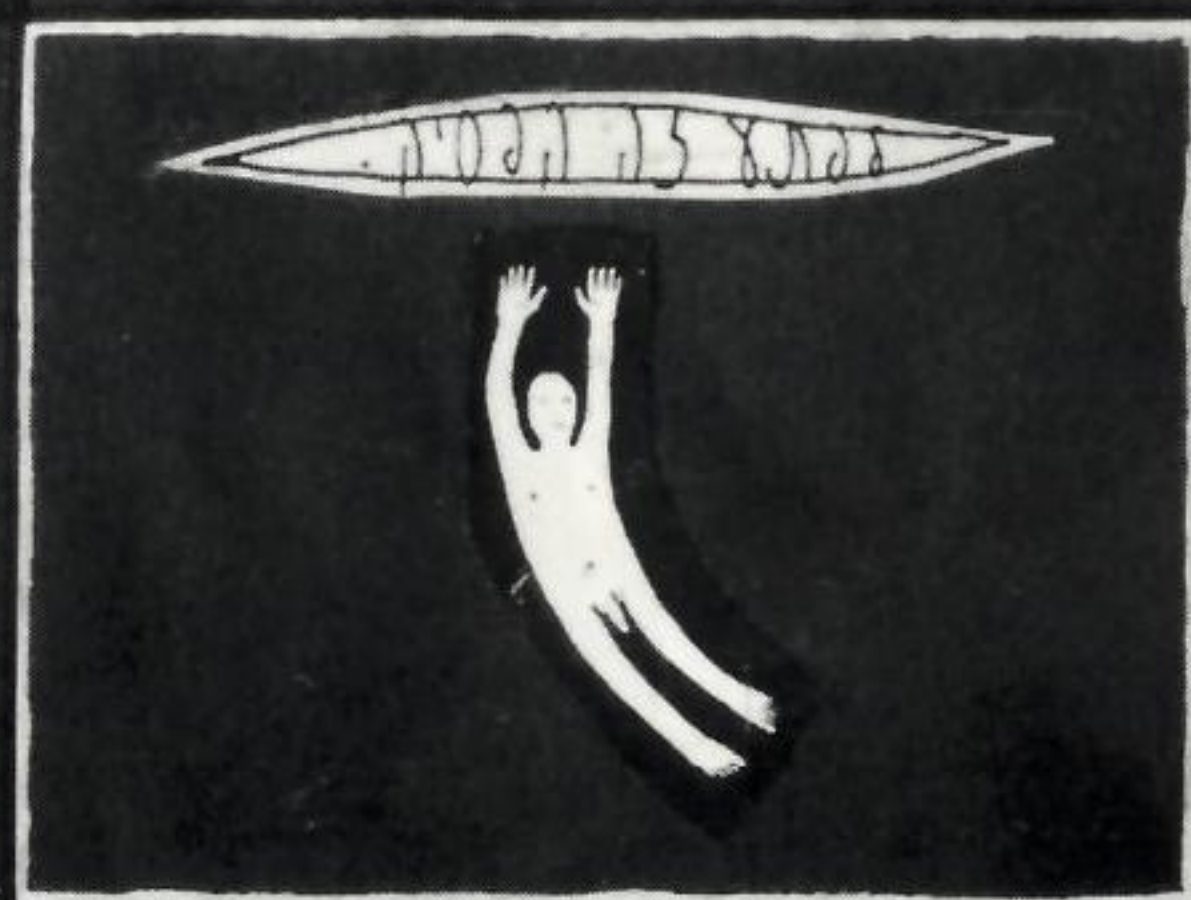
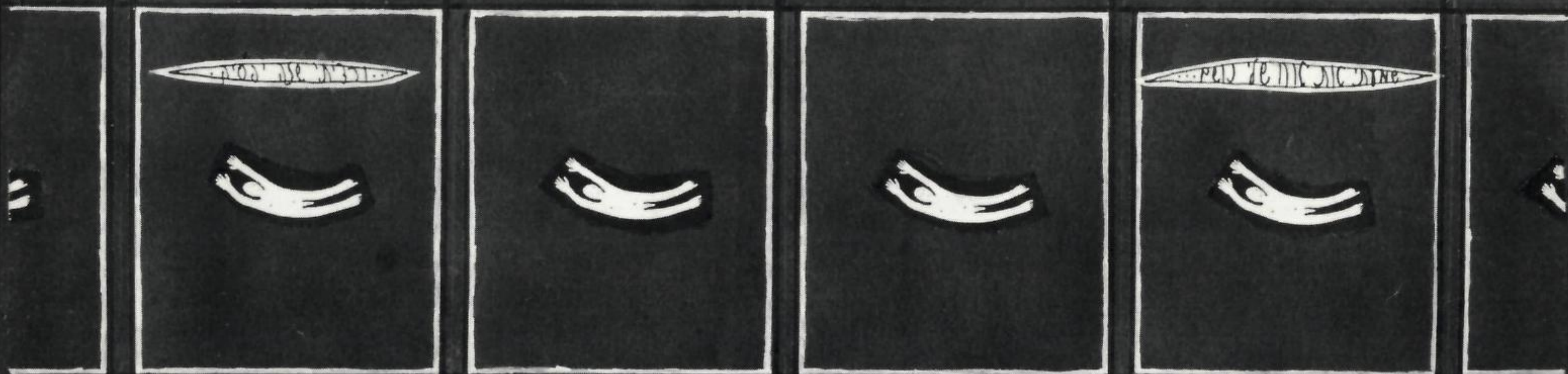
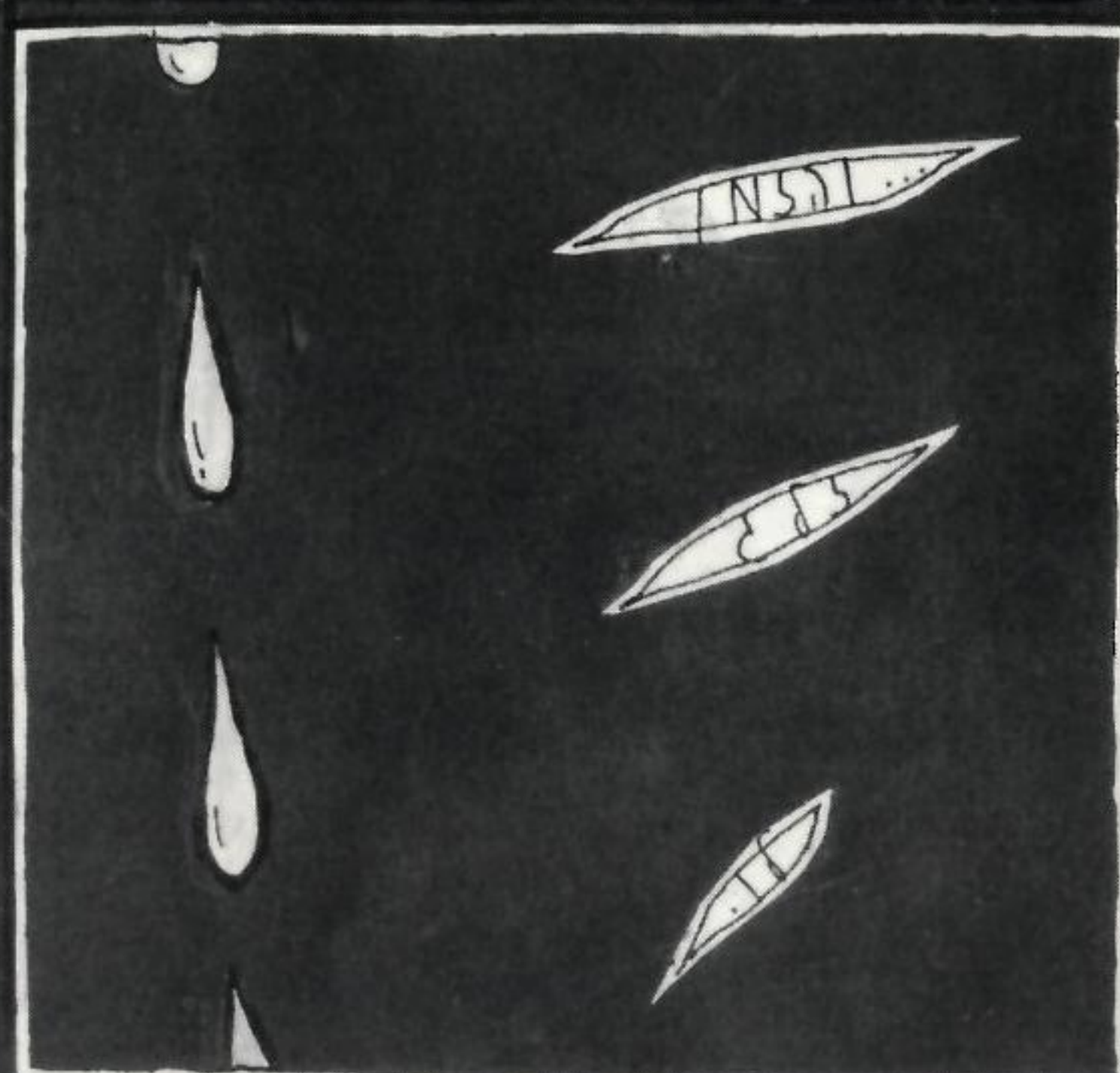
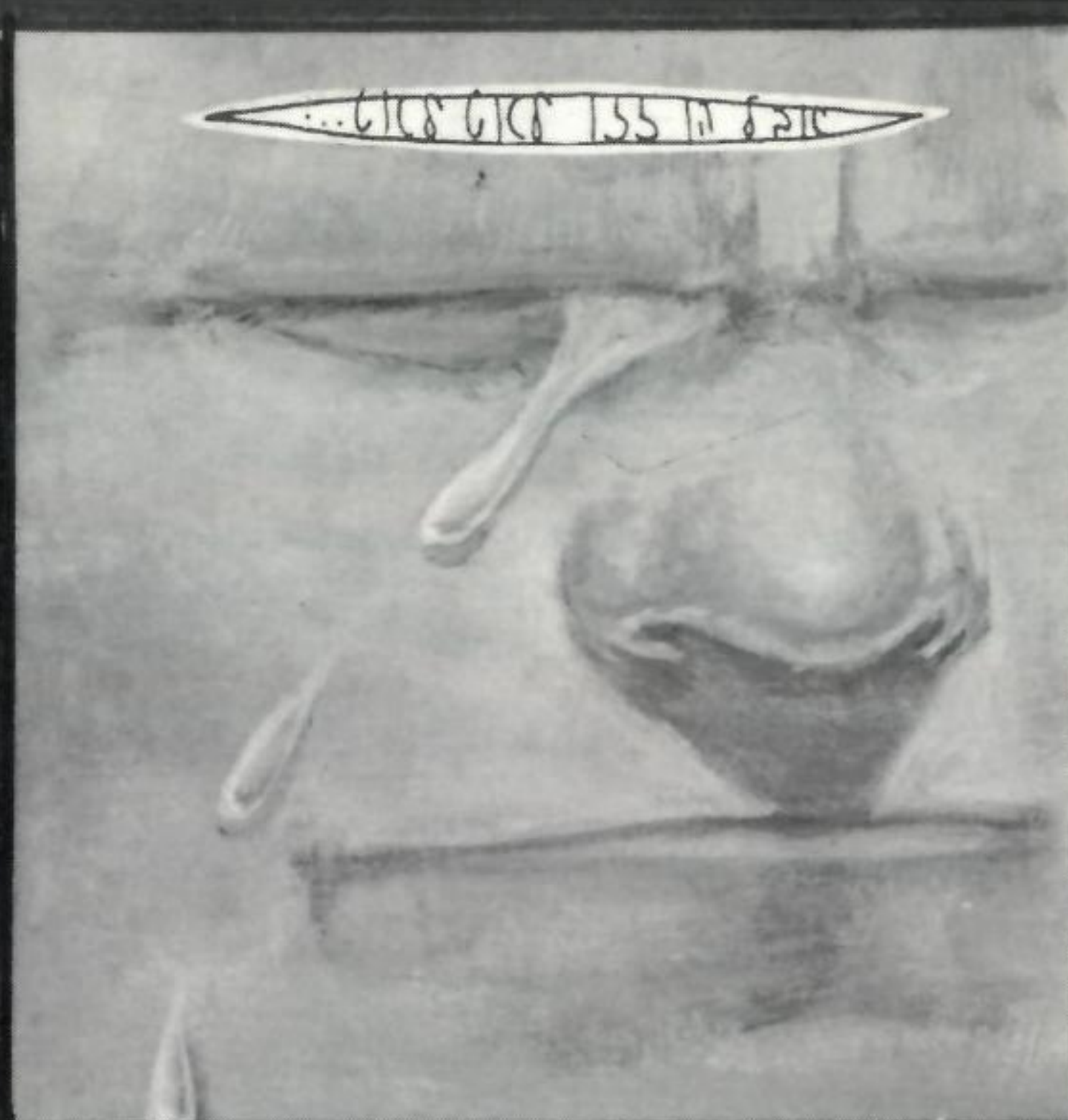
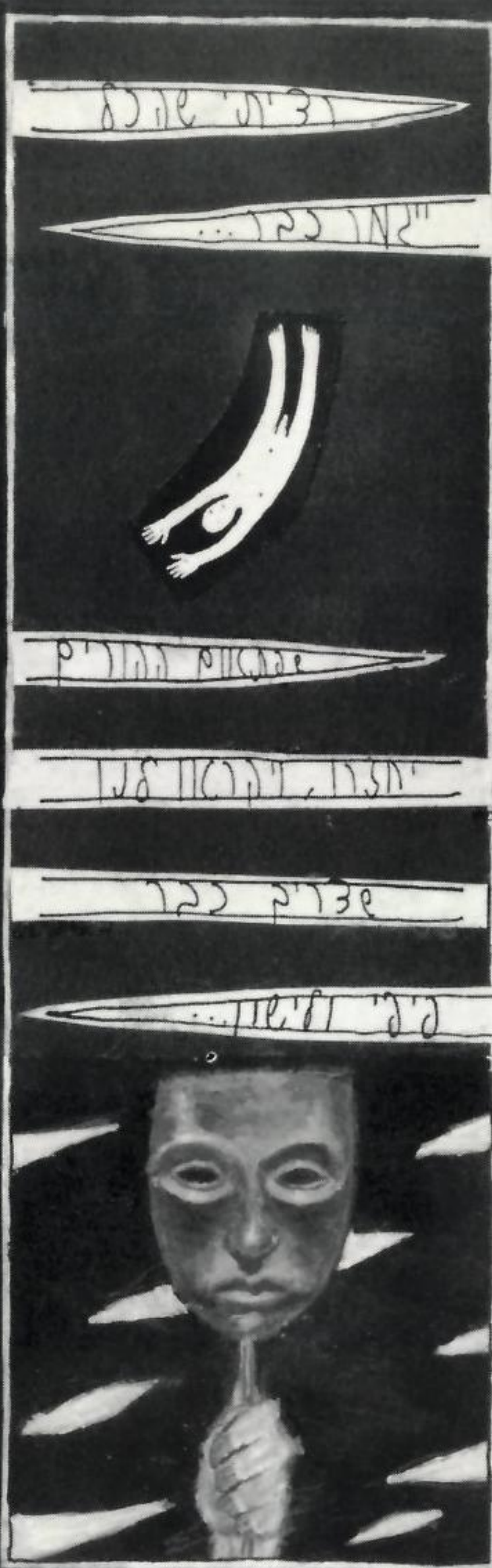
רק 50 ש"ח!
סיניות וסיפות
פדה'לות ביפ"ן-
כל כ' שראה
אותן השתולל
לצחוק! לפי
צ'ורים של
אנגלז'איר
ואהובתו-גילה!

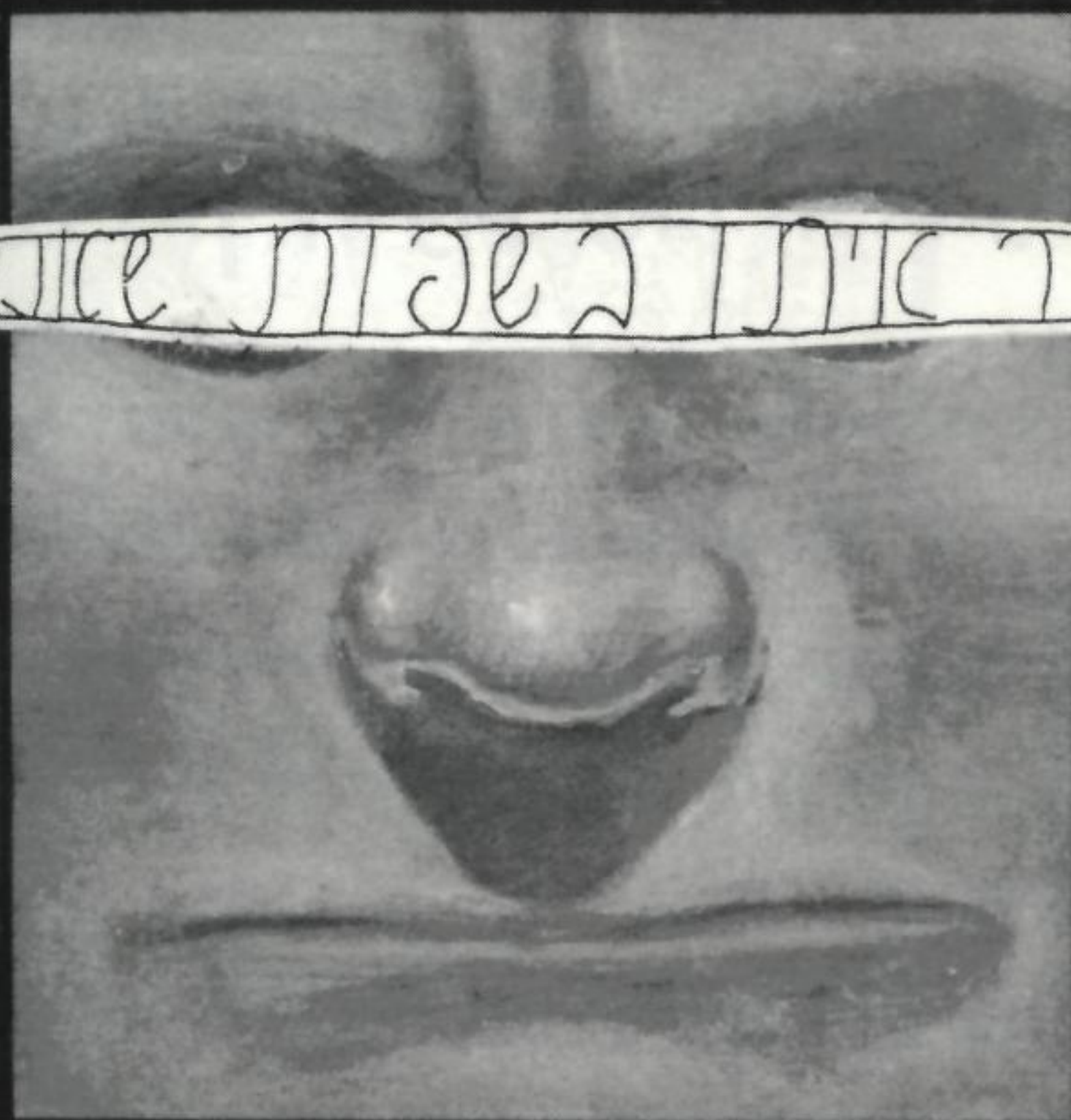
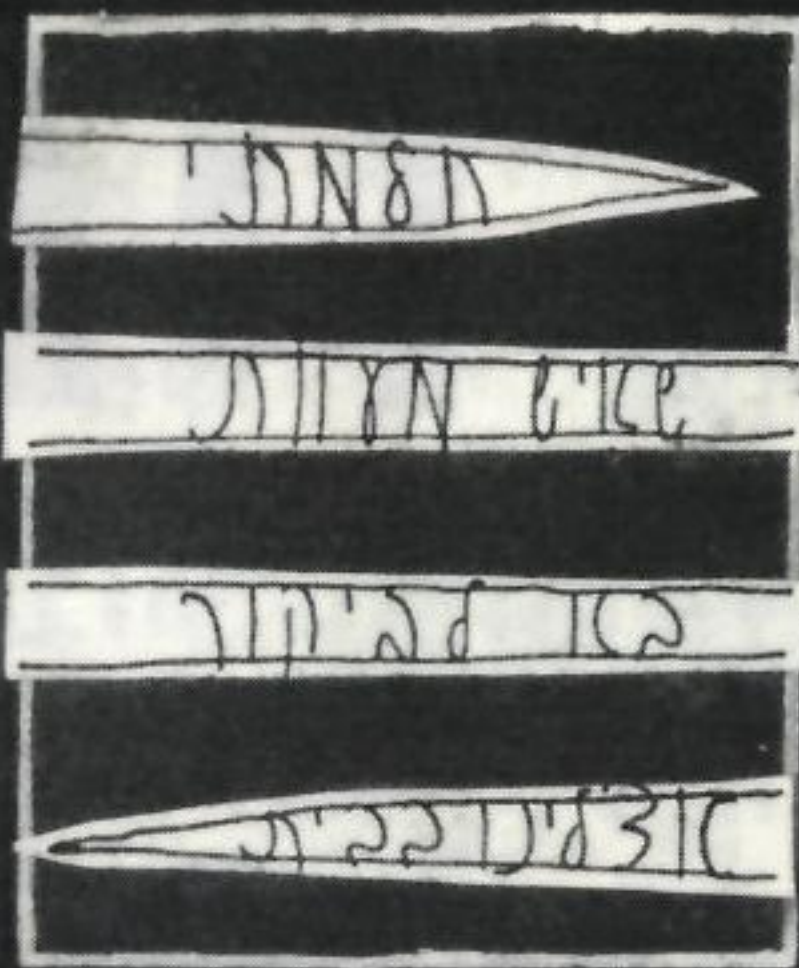
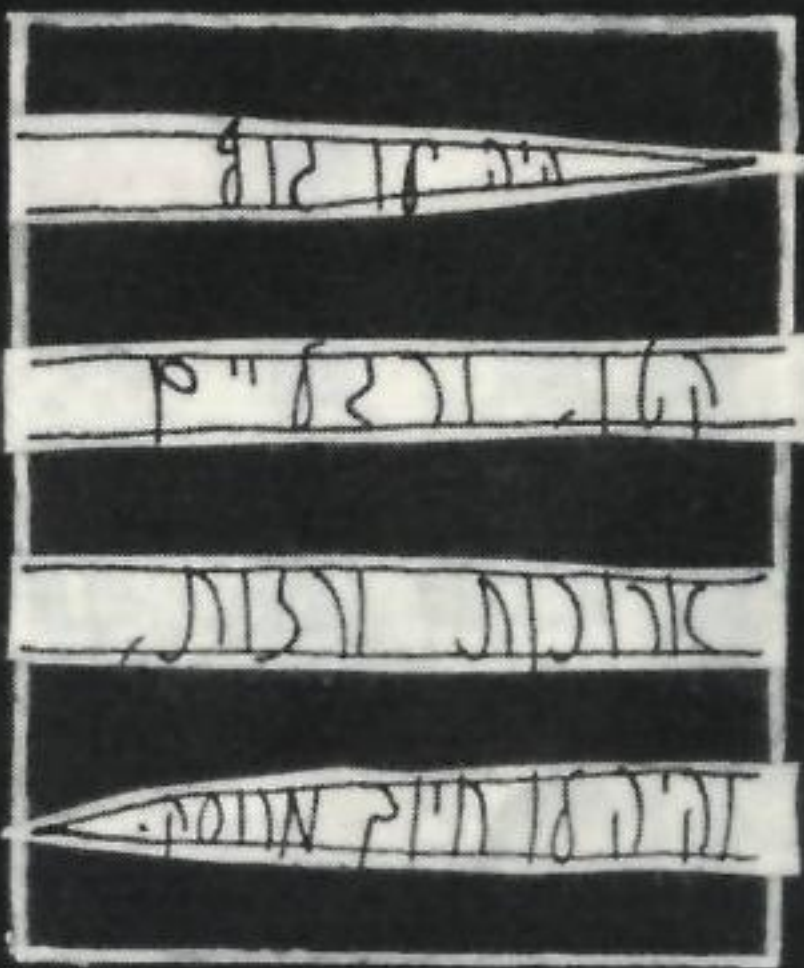
3 יוריס
N. 10. 12. 1987

N. 10. 12. 1987
N. 10. 12. 1987

כתבת-תחקיר: אנגלזאיר

החלאות!

א' שם ברה' חנה סנש יושבות שלוש ידידות
בחדר לעופש ולסריח. הן לא הלכו לעבודה
הבקר. פדוע להתאלץ כשאפשר להתבטל
על חשבון הפד'נה? הן לדברות על בחורים
ול'זכודין. הן לעשנות חשיש! האם הן ש'רתו
בצבא? לא, הן השתלטו! האם הן לכבדות את
הור'הן? כן, בפ'יחד את הכסף שלהם. הן יודעות
שהן עליונות: ניזונות להחברה וא'נן תורלות
דבר! הן יודעות שהן חלאות-וצוחקות!

ברה' שליד נרצח ישיש בשנתו? הן צוחקות.
שן לפטר פדום לב ובנו בוכה פצער?
הן צוחקות. עוד לשפחה נפלה קרבן לקטל
בדרכים? הן גועות בצחוק. חה חה חה!

כן הן יושבות ולדברות על בחורים. האם הן
לתענ'נות בא'ש'ות שלהם? לא. אול' בתחב'-
ב'בים שלהם? לא ולא. רק שני דברים לענ'נים
אותן, וסלי'חה על הש'לוש בפ'לים הבוטות:
הז'ן והב'צים, זה מה שלעס'ק אותן! חלאות!
הן שרות בקול ש'רים גסים, לתפשטות ועולדות
עירולות בחלון כך שהשכן יוכל לראותן, א'שתו
תתרגז ואול' תתפתח ב'ניהם לר'בה. והנ' לעצבן
שהחברה לת'חסת אליהן בסלחנות וא'נה לנדה
אותן בכלל! בחורים ובחורות לב'ט'ם בהן בתשו-
קה ובגלל שהן נראות לשגע סולחים להן על
הכל, לשלושת החלאות הללו! א'ך אתן לא
לתב"שות! (בקירוב: כ'צד נתגונן מפני החלאות!)

תופעות בארץ ישראל: ריקי המסריחה!

מתכנתת מחשבים ושמה ריקי
היתה נחמדה ואפילו נאה ומטו
פחת אך היתה לה בעיה אחת:
היא היתה מאוד מאוד מאוד
מסריחה!!!!

אפילו אחרי המיקלחת
הריח מהגוף של ריקי
היה כל כך נורא שאפילו
הזובים ניגעלו מימנה!

כשהיתה ריקי הולכת לחוף
בוגרשוב היו כל המתרחצים
שוחים אל שובר הגלים -

להקיא
הצחנה
היתה
בלתי
ניסבלת!
פיו
איזה
גועלו

רופא אחד יעץ לריקי
ללמוד לחיות עם
הבעיה בשלום, ולהת-
חתן! אח"כ לרופא היתה
בחילה נוראית!

בחורים רבים שפגשו
בה נסו על נפשם,
כאילו כל תעלות
הביוז באסיה ניפרצו
פתאום! רק גבר אחד
עמד במשימה!!!!

יוסקה לוי
החתן שנולד
בלי אף! הוא
וריקי התחתנו!

נולדו להם שני ילדים
לבכור קראו מסריחול
כי נולד בחו"ל
ולקטנה חירבונית.
כי נולדה בצידנית!
שעות רבות
בילו השניים
בחק
מישפחתם
המבחילה!

ערב אחד ריקי
הכינה עוף
רקוב. ביקשה
חירבונית: "אמא
ספרי לי אודות
ילדותך בדגניה"
פצחה האם
בשיר:

מחירון חומרי גלם

"סטיות של פינגווינים" פוצח במבצע ענק וחסר תקדים כהרגלו והפעם:

"009 בה'טחה ונ'לין את אחותך!"

לאור מצבה העגום והדל של סצינת הגרפיטי הישראלית (הלא קיימת), המסתכמת בחבורת ערסים המנציחה את שמה בליווי **שירותי ה'טחה** התארים הזבלים הרגילים, בעוד אנו נושאים את עינו לתרבות ואומנות הגרפיטי השוקקת באירופה ובארצות הברית, החלטנו לסמון את ידינו גם בצלחת זו, ואחרי שיצרנו את עולם הקומיקס הישראלי פחות או יותר יש מאין, בואו ננסה לעשות את זה גם לגרפיטי.

המשפט הנ"ל יומלץ לבחינת הבגרות בלשון השנה, ראו הוזהרתם והישמרו לנפשותיכם הרוכות עד מאוד מאוד {

אז אנחנו רוצים שתצאו אל הרחובות, אל הככרות, אל הקניונים, אל ההרים והגבעות, ותחפשו לוקיישנים בזהקים ורמים, ותצלמו לנו אותם, את גרפיטי הסטיות הגדול והנהדר ביותר, את המושקע, האיכותי, הצבעוני, המסובך אך הקריא ביותר.

כגודל הדרישות כן גודל הפרס!!! הזוכה בתחרות גרפיטי סטיות המוצלח ביותר יקבל הופעה פרטית, בביתו של מופע סטיות הענק, +חולצה חינם!

אריאל קרם

מזכר בג'טלה

AS SEEN ON TV

טל: 03-6850555

לגעת בחלום!

בואו לדפדף באלפי חוברות חדשות!

MARVEL, DC, VALIANT, DARK-HORSE, IMAGE & INDEPENDENTS

קלפים! ספרי מד"ב ופנטסיה! משחקים! AD&M כרטיסי ברכה!

Post Script

פוסט סקריפט

בדוכן ו רעונה 151-9881-09

פוסט סקריפט מהקומיקס!!!

Michelle

ענק המגזינים

נכשו בת"א!!

מגזינים חדשים וישנים מכל התחומים במחירים מצחיקים! דילים מדהימים!

קומיקס*מוסיקה*מחשבים*אופנה*עיצוב*נשק*סקייטינג*ספורט*ועוד!!!!!!

רבי מכר באנגלית! סניף ת"א במגרשי התערוכה הישנים (ליד גלידה מונטנה)

המחסן המרכזי: מושב בני-ציון-מצפון לרעננה

פתוח: א-ה: 9⁰⁰-19⁰⁰ :1 9⁰⁰-14⁰⁰

טלפקס 09-987338

פתוח: א-ה: 19⁰⁰-10⁰⁰ :1 9⁰⁰-17⁰⁰

מקצוענות

זה שם המשחק.

***מבחר ציוד מקצועי למטייל ולחייל**

***מבחר נעלי הליכה מקצועיות**

***מידע למטייל ויעוץ מקצועי**

***ציוד סנפלינג וטיפוס הרים**

ויצמן 38

09-904557 טל: כפר סבא

5

גג
ו

מת

אברהם
דוד
לוי

ותר

אין

בכח
מקו

היא

וג'יס
ועש

הזר
סנס

מִיָּדָה מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְעַתָּה מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְעַתָּה מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְעַתָּה מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

ԵՄ ԼՂԱՍ ԲԵՐՈՒՄ ԱՍՏԱՍՑ ԶԻՄԵՆՈՒՄ՝ ԱՍՏԱՐԵԼԻԱ ԶԵՆԶԵՆ ԼՂԶ՝
 ԼԶԵՄՏԵՂԱ ԱՆ ՈՒՄՆ ՅԵՆ ՄԱՆԻՄԶԱՄ ԱՅԱՄ՝
 ԹԱՅԱ ՄԵԼԱԿ ԶՂ ՄԵՆ ՄԱՍՆ ԸՆԸ ԸՂԱԹԱՌԻՍ ՄԵՆՆԱ ԸՂԶ ԶԵՄԵԼԸՈՒ

120 מ'ל שטח פנימי ו-120 מ'ל שטח חיצוני. המבנה בנוי
 מלבנים וקטרת. המבנה בנוי מלבנים וקטרת. המבנה בנוי מלבנים וקטרת.

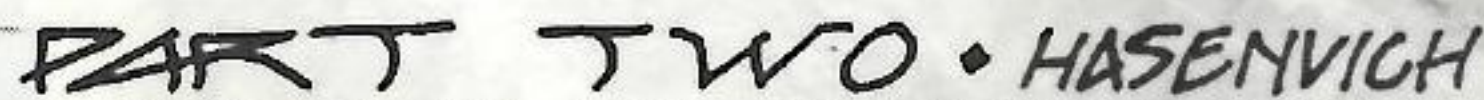
ԱՄԵՐԻԿԱՆ ՄԱԿԻՆԶԱՆԻ ԵՎ ԵՎՐՈՊԱՆ ՄԱԿԻՆԶԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԵՎ
[ԵՎՐՈՊԱՆ] ՀԱՄԱԳԵՂՈՒԹՅԱՆ ԲԱՆԿԱՆ ԵՎ ԵՎՐՈՊԱՆ ՄԱԿԻՆԶԱՆԻ
ԵՎ ԵՎՐՈՊԱՆ ՄԱԿԻՆԶԱՆԻ ԵՎ ԵՎՐՈՊԱՆ ՄԱԿԻՆԶԱՆԻ ԵՎ ԵՎՐՈՊԱՆ ՄԱԿԻՆԶԱՆԻ

[illegible]

Հ. ԲԼԻՄԻՍ (ԲԼԻՄԻՆ) իմը ԼԻՄԻՆՈՎ ԶԵՆ. ԲՈՒՆԻՍ (ԲԼԻՄԻՆ) ՈՒՄԼԼԻՆ
ՀԱՄԱՄ ՈՒՄԼԻՆ ՍԵՐԻՎ՝ ՎԼ ԼԻՄԻՆ՝ ՈՒՄԼԻՆ ՍԵՐԻՆՈՎ. ԼՎ՝ ԼԶՈՍ ԼԻՄԻՆ
ՔԶՍ ՍԵՐԻՆՈՎ ՍԵՐԻՆՈՎ ՈՒՄԼԻՆ՝ ԸՄԼԻՆ Հ. ԸՆԸՆՈ՝ ՈՒՄԼԻ Հ. ՍԵՐԻՆՈՎ

PART TWO • HASENVICH

Don't BEING

את המטריף הזה תצננו בבר הרבה זמן.

I DON'T BELONG HERE

RABBIT

His liver
and
his lights
and
lung

His ears
his neck
his chin
his tongue

His mother
cried:

WHAT'S LEFT
WON'T EVEN
MAKE A STEW.

WHAT
SHALL
WE
DO...

TO THINK
I RAISED
HIM FROM
THE COT,
AND NOW
HE'S
GONNA
SCUFF THE
LOT!

And as she wept

her son was seen

to eat his head his heart
his spleen.

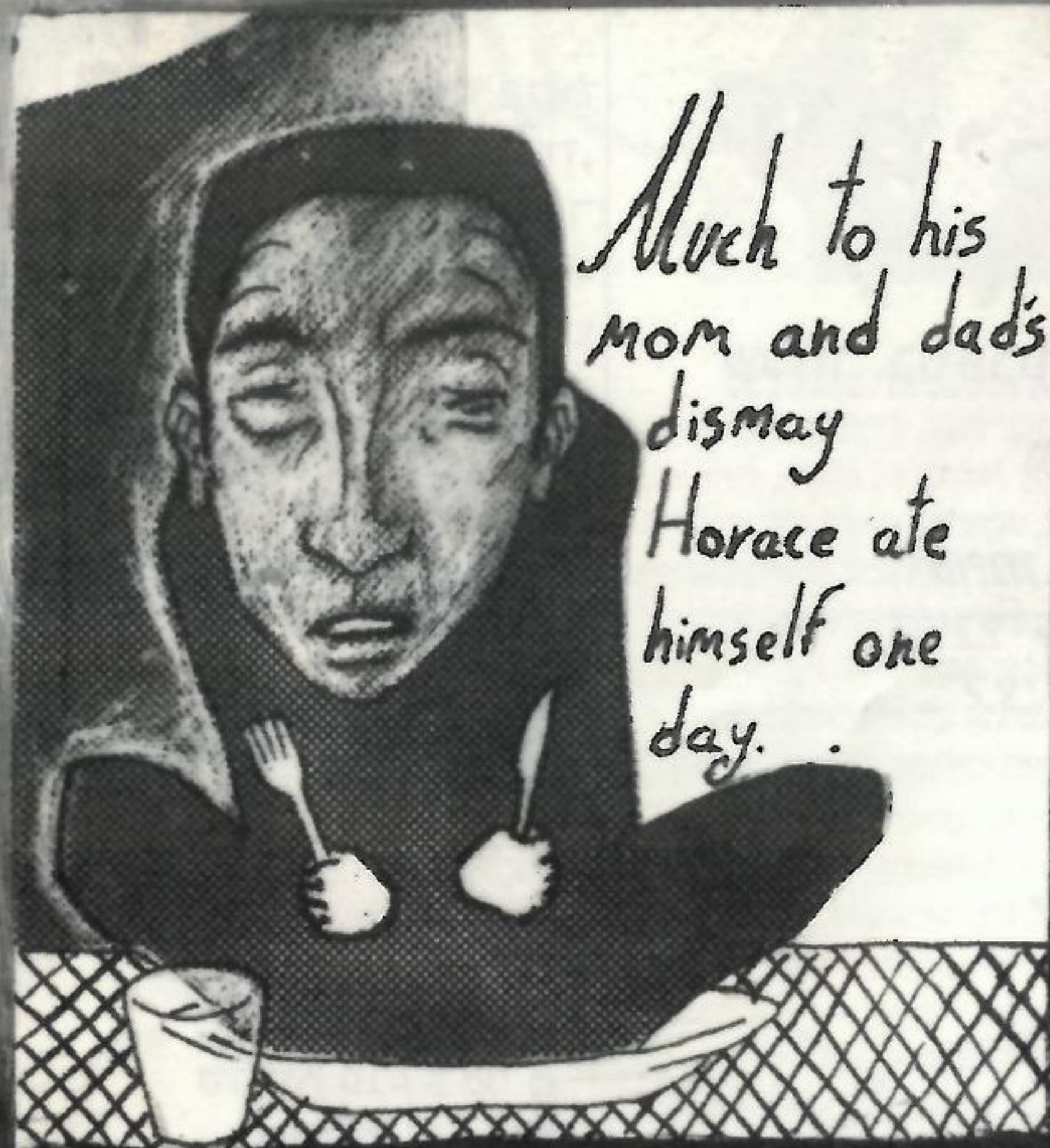
And there he lays
a boy no more
just a stomach
on the floor

None the less,
since it was his
They ate it,
that's what growing
means.

Based on a monty python
poem...
ADAPTED BY
AL-N-95

THE
END

START HERE!

Much to his
mom and dad's
dismay
Horace ate
himself one
day.

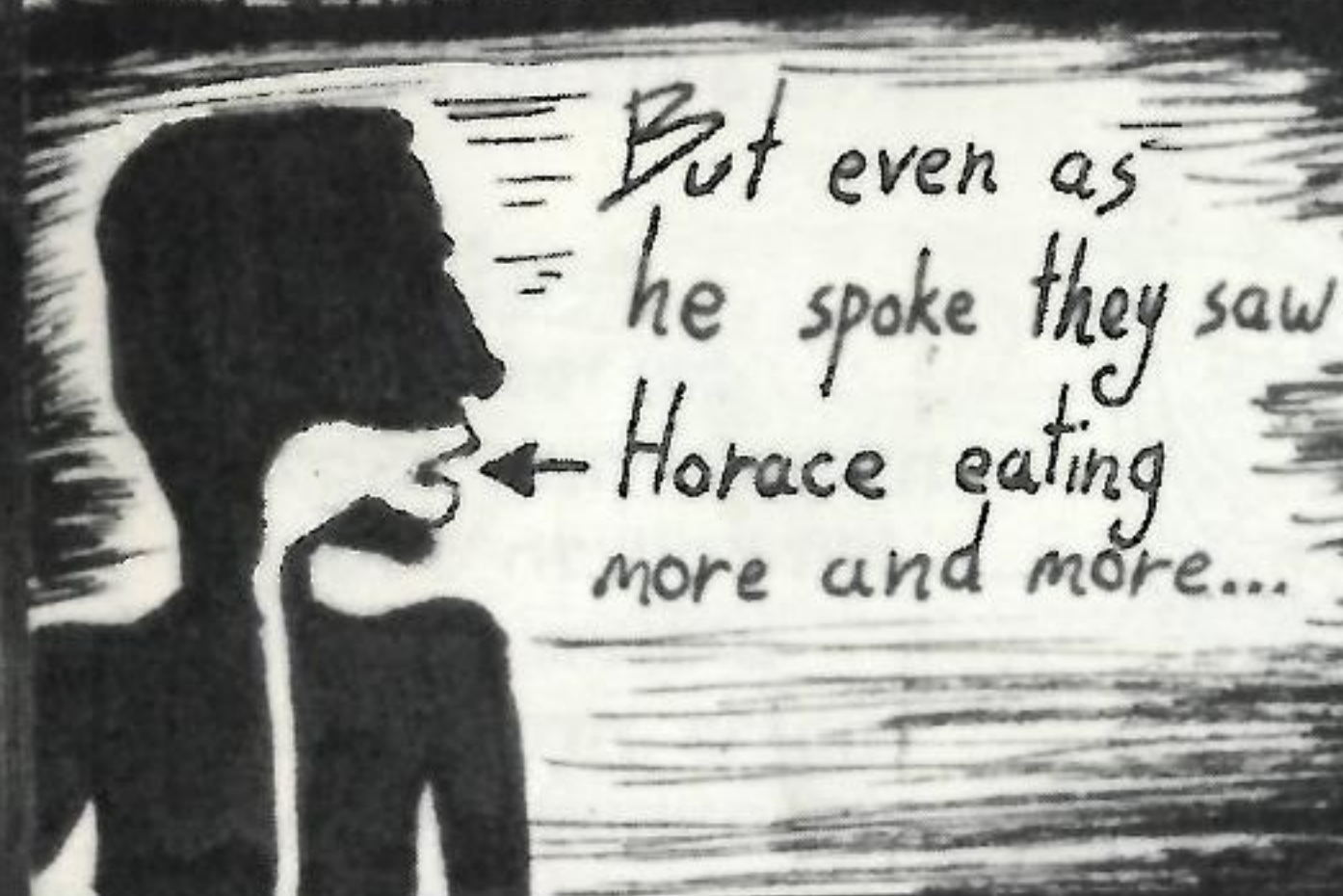
He didn't stop
to say his grace...
he just sat down
and ate his face.

HORACE POEM

"WE CAN'T HAVE THAT!"

his dad
declared

"IF THAT BOY'S
ATE HE SHOULD
BE SHARED!"

But even as
he spoke they saw
Horace eating
more and more...

First his
legs
and then
his thighs,

his arms
his nose
his hair
his eyes...

STOP HIM
SOMEONE

mother
cried

"those
eyeballs would be
better fried..."

But all too late for they
were gone

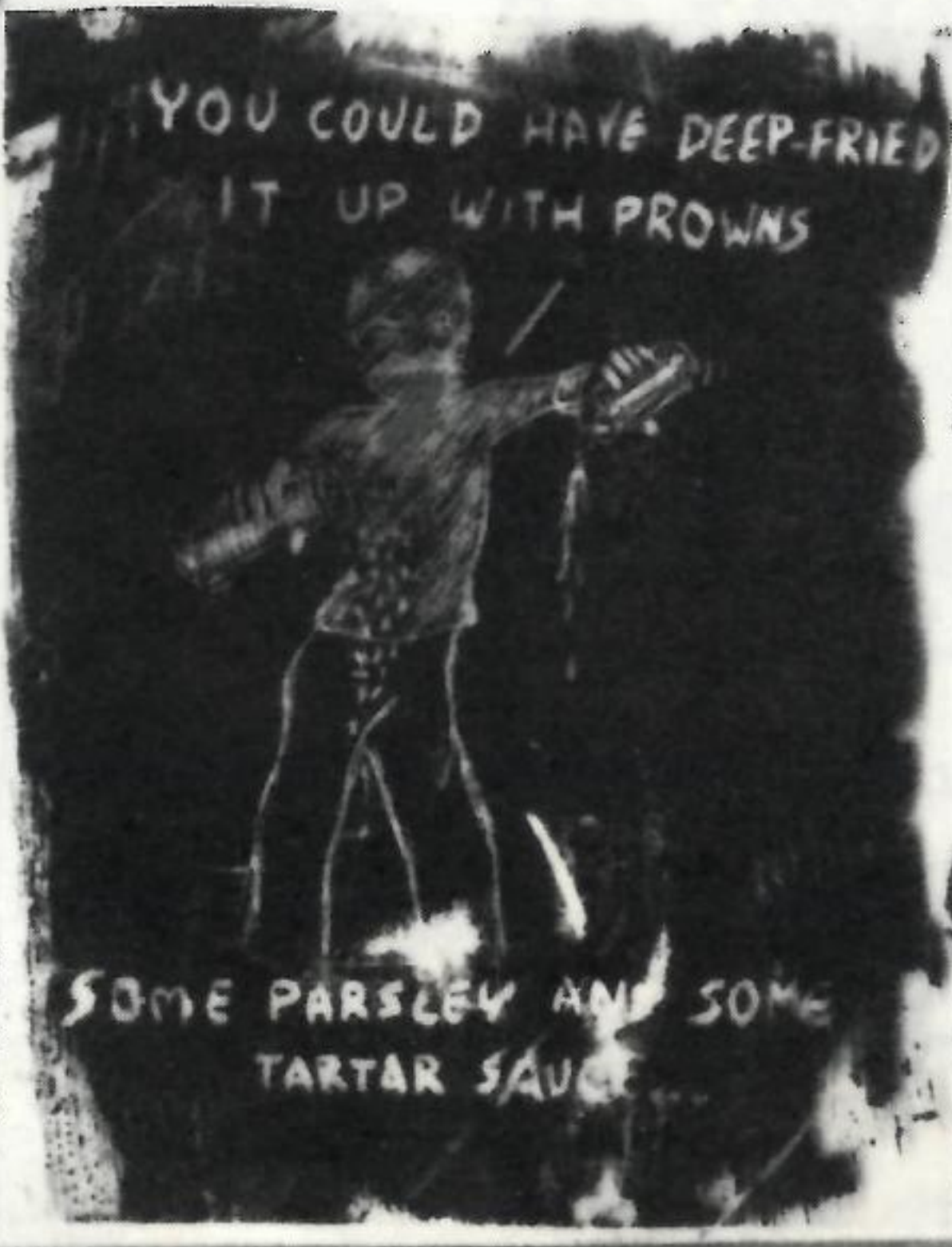

and he has started on his dong

OH! FOOLISH CHILD!

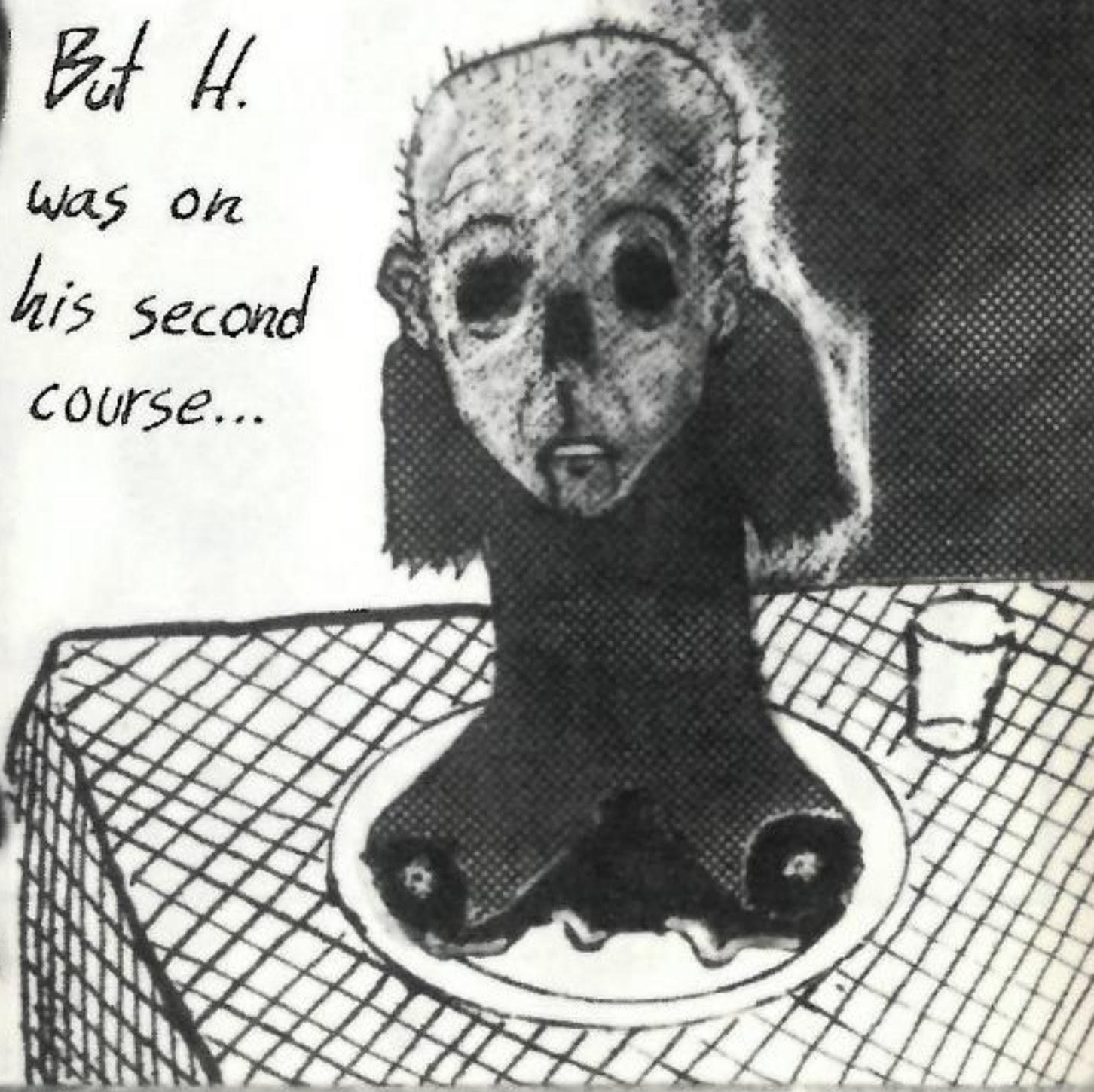
his father mourns

YOU COULD HAVE DEEP-FRIED
IT UP WITH PROWNS

SOME PARSLEY AND SOME
TARTAR SAUCE

But H.
was on
his second
course...

איך מדיבקה הרצל?
המדיבקה הקלאסית, הנדירה, הנחשקת, מהאיךקוריסלה, שלום חבר! פשוט תגזרו פינה תחתונה מהכריכה של #12 ותשלחו לנו ותקבלו בדואר ת'יצירה!

קומויקס קחו איזה ליד לשם שינוי שלחו כספכם אלינו (ומהר) 2 ש"ח משלוח ל: ת.ד. 1195 כפ"ס 44111

*שימו לב! אנחנו לא מרוויחים גרוש על הדברים עם הכוכבית! זה בא בתור שרות לציבור, וכל הכסף הולך ליוצרים!

שימו לב!
אנחנו קונים חוברות חזרה! בעקבות הביקוש העצום לסטיות שאזלו לנו # 1,2,5,6,7 החלטנו בצעד דפוק בשכל וחסר תקדים לנסות וליצור סטוק כדי לענות על הביקוש! שימו לב כמה נשלם על החוברות שאנו בעצמנו מכרנו וחילקנו!

#	מצב טוב VG	מצב בינוני G	מצב חרא F
1	7	5	3
2	30	20	10
5	20	10	5
6	15	10	5
7	25	15	7

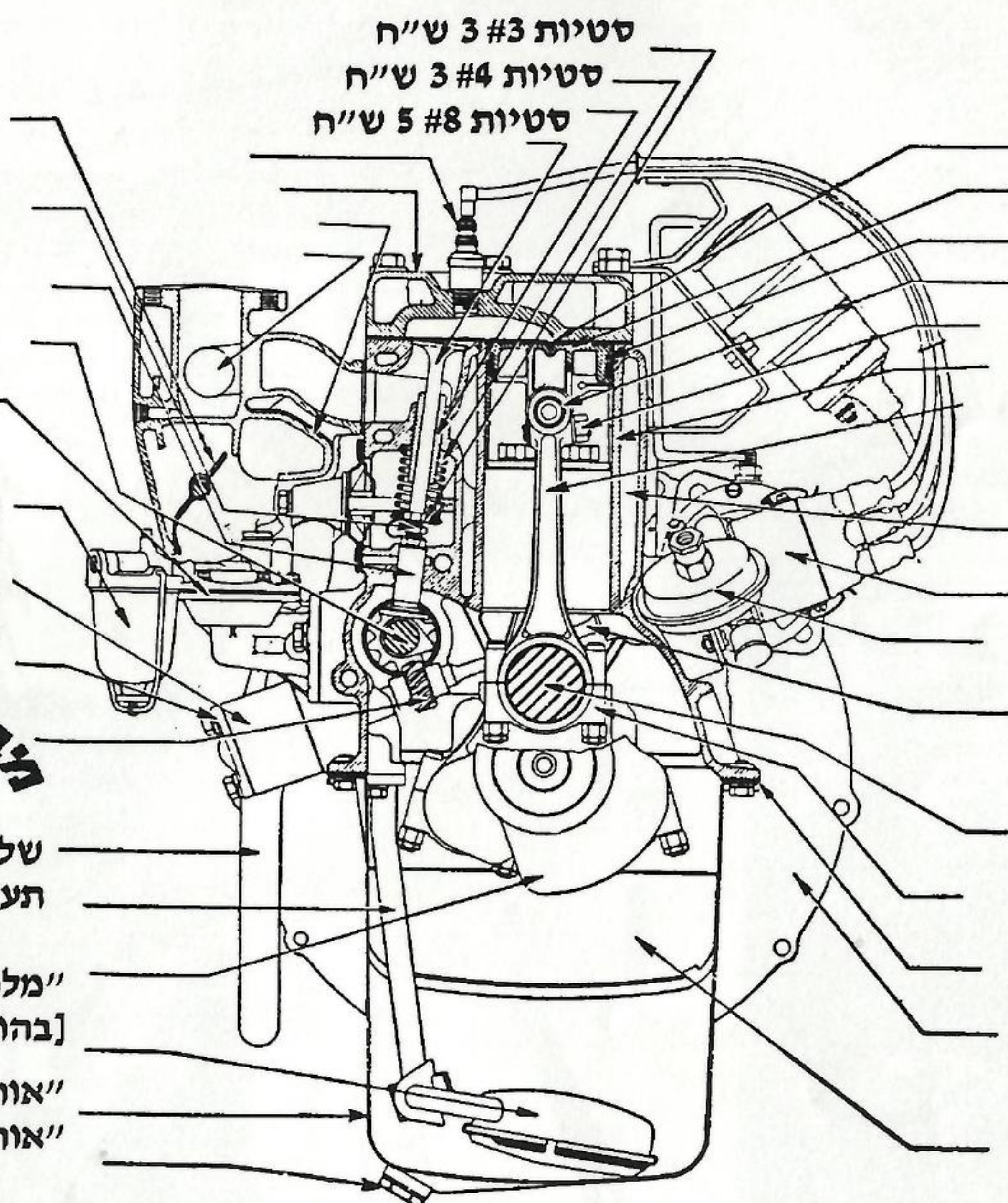
שלחו ונשלם לכם!

חולצת סטיות II - בחורה בשירותים T לבנה הדפסה מאחור ONE SIZE 30 ש"ח

חולצת סטיות III T שחורה הלוגו באדום דם בולט ונוסף- עבודת יד של עורכי סטיות! 30 ש"ח

מבצעים
קנה 4 חוברות שלם על 3! קנה 6 שלם על 4! תעזרו לנו להפטר מהן כבר!

"מלחמת המילים" #3 4 ש"ח [בהוצאת ישראל-הל קולקטיב]
"אורגזמה ויזואלית" #1 3 ש"ח
"אורגזמה ויזואלית" #2 4 ש"ח

הידעת? @*#
ספרו הקלאסי של אנגלמאיר! מדורי הידעת פורסמו ב"חדשות" ז"ל ורכשו להם חסידים רבים. וחסידות. כריכה קשה, המון עמודים, 29 ש"ח בלבד!

מבצע מיוחד ובלעד' לקוראי סטיות

THE JOHNS
של רוגל אלפר וירמי פינקוס על חרא. כל עותק חתום ע"י יוצר ועולה רק 12 ש"ח! זול מבחנות!

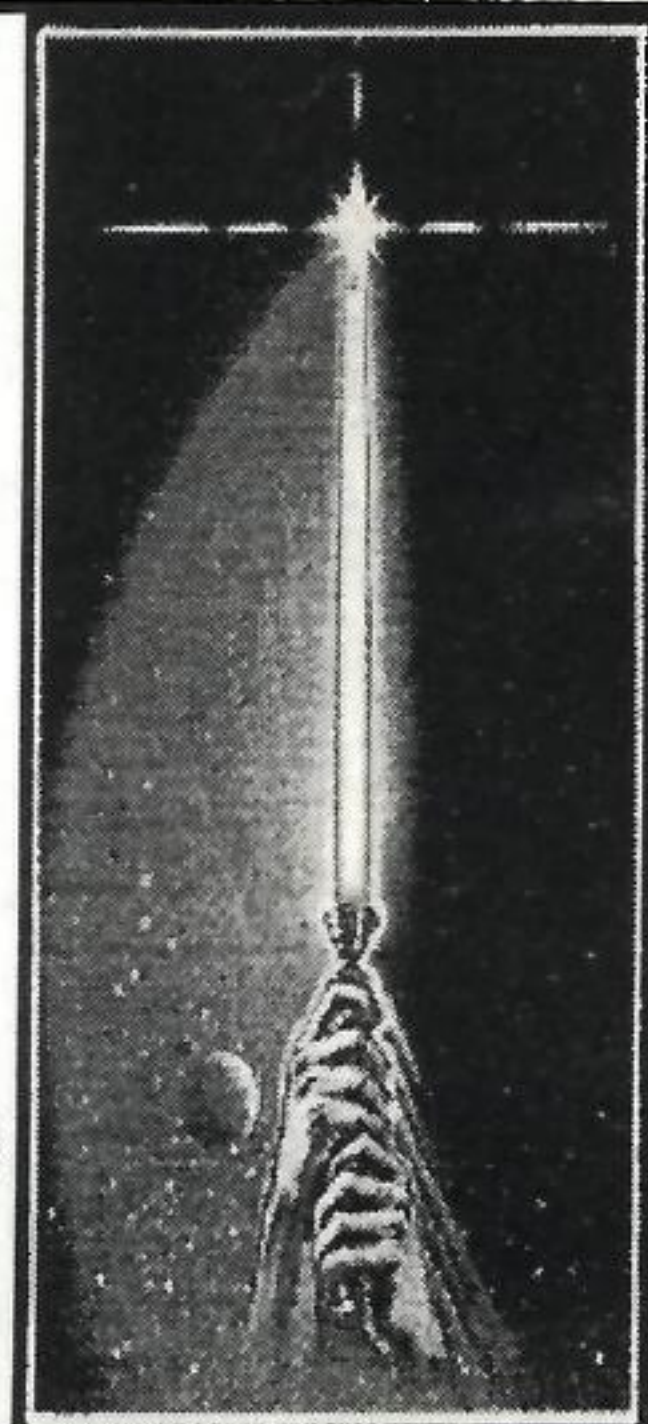
Comics Express

בדרך אפ"ק !!!

מבחר עצום של קומיקס, במחירי חו"ל! (ע"פ קטלוגים)

חייג והחוברות בדרך אליך! 02-415627

סטריות של פינגיינים מודים ל:

יואב סגל, אילון ישראלי, אייל B, ניסקי, סנדי, זר אביב, גלצר, הדולברגים, ניל, אסף ותומר. לימור-כבר לא חיילת, אורי און, און שריג וחסמבה, מחשבים וכיף, יונה והקרמבו, גיים בוב, פרוט בט, טל ומשה, ליוהו-הגדולים והקטנים, מלחמת המילים, אורגומה, אבי פיטשון, שלומי ז. ואדם ג., ניבה, קרן צ., יהודים רוצים רק לכיף, ניב זך, לצוות ציוד משרדי, לכל הטבחים, הפקידים, צופי האש, ומצילי העגלים, איתי שיף ולכל מי שעזר במסיבה, לפנויים ולפנויות, ירון וחני וכל עובדי צליל בעבר ובהווה - תודה למרות הכל, לשי ולמשחק המחשב, יוספה, מיכל, שני, ענבל, גלי, לירון, גם יהודה המכבי, משה בדש, בהצלחה לארנבות ולשב"קניקים, לאורן, רדיוהד, ס. צימליק, ארז, א. דוארד, גיו ממישל, מרק מסטימצקי, ניר מדיורית, כל הזין בטכסים, חנית קיקוס, מרדכי ואנונו, דודו גבע וקובי ניב, רון ארד וכל פרחי הטיס, מישל קישקא וכל הזקנים - תודה על הקטילה בשפיץ, עידן רבי, רותו - מזל טוב, ירמי (פינקוס לא קפלן), תמר קרוון, עומס יתר במיוחד דודי, ירון על האבא, השפן, אריאל, אורי ואביב, ביסקוויט כפר סבא, I.B.M, מילן ורפאל, ליאור רון, הקולים - שוקו חס בים, מיכאל הנגבי וברוך, מאיה וליאור - בקרוב פנטיום, רשות הדואר, עמוס ועטרה, כל האימהות והאבות, בזו לרדיו האזורי - חברה אתם פשוט זבל, חנות הסקס של צביקה והכלבים, עוזי בנימין, בנות - חברי המערכת פנויים ופתוחים להצעות תיבת דואר 1195 כ"ס, אלעד גולדנברג, לימור ליבנת, ריקרדו ורדסחיים, פטרי בלנובסקי - סליחה, הד ארצי ובעיקר רחלה, קומיקס אקספרס, אביהו, דנה ומוריס הגדול, לכל עובדי קרביץ כפר סבא, טאי - צי, הברווז, פסטיבל ערד ולמשינה, לרוית ירקוני, לבן-ליין, לכל מסלולי הריסים ודוברי הפורטוגזית והרומנית - זה לא פולנטה זה ממליגה, צה"ל, ליה, לבלורית ולתלתל, לבאסס ולנמרוד, לערפד, לחב"ד, גימי היולט, יעל, לשושנה, גיזף הלר והמילכוד, דגלאס אדאמס, קינדר-על שיתוף הפעולה (וגם הפתעה), לס קלייפול, גיא מ. יוני ל. זאב אנגלייאר, שחר טל, גיל רימר, א. מרגוש, ירון דמס, לוטן קפלנסקי, דויד בלוד, שמעון, טל, עודד - כבר לא משוגע, גארט, חגי, דרור וכולם, ניר מהמהפכה המיותרת, טלי, המאפיה הרוסית והתאית, תמר ברק הכובסת בדמעה, סיוון הזוהרת, גלית פינגוין ולכל החוזרים בתשובה - הזורעים ברינה יקצרו, ניב בן הרוש, שי רייטר, למתפשטת במקלחת, לאדם החושב, שרי צוריאל, שירלי מושיף, לתמר פיש-נחשון (לא וקסמן), ביל גייטס שנתן לנו משהו לשאוף אליו, הלפר ופרוזה, לצילה מהסיפריה שלי, פיל מפוסטסקריפט, נטע, גלריה קצמן וליעקב, לשרון מטאואר רקורדס, אבי וגיא מהליקון, לכל מי ששכחנו ונשכח בהמשך סליחה ותודה, לת.ש. שלום, מרים קוץ, אורן יקותיאל, פדה רוטשטיין, פולה והכובע, שירי בורכרד, רן לוי, שרון קנטור - אפשר להגיד שלום, ינאי גוז - תיזהר, ברלי הנקרופיל, עמית נחמיה, הרבי מילובביץ, פיטר ביקסל, דייב מקקין, ניל גיימן, פיטר באג, פיטר קופר, לגרמנים, גיון בולטון, ביזלי - האליל, המלך לא ערום, מיקל ג'קסון, מיקל בולטון, רוזנסקי - יא גנב, למה אני לא גינאי, לשי - הצלם השובב, רונן ברכמן, לרדיו הפיראטי ולכל מי שהעלבנו שם - הגיע לכם, מרווה לצמא, סקין טריפ, כת השפן, גיל בידרמן, נועם ברקוביץ, ל-Uni-ball (אחלה עט), אופיר ליברמן, זאב נחמנון, נחמן שי, תודה מיוחדת לת.ד. 1195, לכל המדפיסים - יא נבלות תורידו מחירים, ברוך זיזיו ודאף, אורי וגמן, רון מייברג, רון לוונטל, אורי פינק ולעבדים הקטנים (זה סוד) לכל מי שקרא אותנו, למשה ליפשיץ האחד והיחיד - אנחנו מעריצים אותך, בהצלחה ל"דבר ראשון" ול-R&R, יצחק (איצ'ה) גדיש - סליחה באמת, עמיחי קטן והזכוכיות, למרגול וברוך גולדשטיין (חברה הייתם צוות לעניין), לקופת חולים, לחותמת ולרואנדה, לשי רפפורט, עדי פוקס, להרצל ולכל הציונים - אחלה קליפ, לקומה השנייה, רביד ודב, אורי אינקס, לפיקסיס, לכל מי ששכחנו זה פרוידיאני, להדרים ולעולל. חברה, אל תתיאשו תמשיכו לדפוק מגירות בכל ראש מזדמן - בסוף יהיה בסדר, המהפכה תופץ, אנחנו עוד נשלוט - תיזהרו !!!

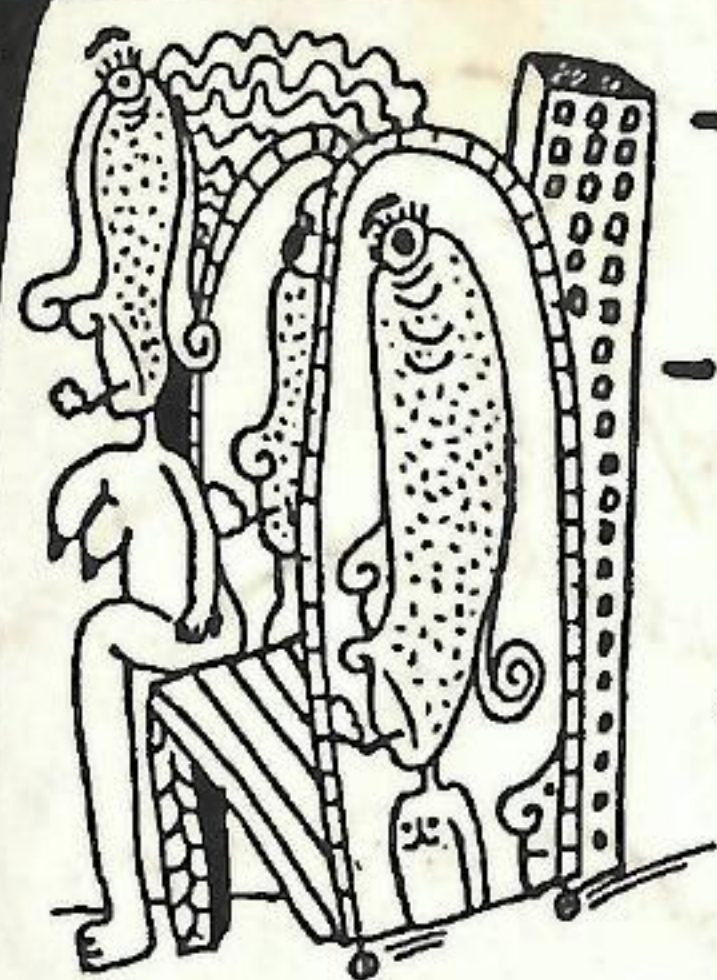
תמשיכו לכתוב מכתבים לת.ד. 1195, כ"ס. (תשובה מובטחת).
תודה ולהתראות לכולם - הייתם גדולים.

אם נניח שהקניות החיצוניים של כלבו שלום יפלו
לצדדים ובתוך הכלבו שהתקלף יהיו עלים ענקיים
סגולים ואדומים בזהב ולקסיים, ואז יגיעו הלון
לטוסים קטנים שיחוגו על האבנים וילצצו את
הצוף המתוק של כלבו שלום, ואז תהיה גאית וכל
הרחובות של תל-אביב יפז יוצפו בדגים, אפילו
לויתנים וכל הילדים יצעדו על הגאות וינופפו
בדגלי הדינה ובאויר יהיו כל מיני ניחוחות נפלאים
של בשלים ולתקים, ואז החילים והחילות יצעדו
באויר לקול תרועת החצוצרות והעלים של הכלבו

יזילו ריר לתוך וזון על תושבי העיר, וכל הצעירים
והצעירות יצאו ויילחו את גופם בריר הזה ויחוו
תחושות מטורפות שבכלל א' אפשר לתאר
בילים ואז הצעירים והצעירות יטילו ביצים קטנות
פרובעות ויבקעו בהן כלבו-שלושים גורים,
והגורים האלה יעלו על גב הלויתנים וידרבו
אותם לשחות אל הפאבים שהיו ואינם עוד, לדוגמא:
לויתן הפוך את גבו לדבשת ויקח את גור
הכלבו ללידבר, לויתן אחר ישחה בזיגזג לפאב

זיגזג, והלוסיקה בפאבים האלו תהיה של להקת
שנות השמונים אבל כל השירים בלי כלים
חשמליים וק פסנתרים נבל אקורד'און ולפז-
חית אפילו שירים של דיויד בוא' כלו לפשל
זיג' פלייד גיטאר'וק באקורד'און וכל האניות
שטבעו, ללשל אלטלנה, יעלו להלצולות
והללחים יפצחו ברקוד עליז, ואחד הללחים
יהיה כי אם לא פופאי הללח וברוטום יהיה
הרצל ושכן-זית תהיה פנינה רוזנבלום!!
א'זה ופ' זה יהיה!! הלואי שזה כבר יקרה!! אמן!

אונגמאיר

